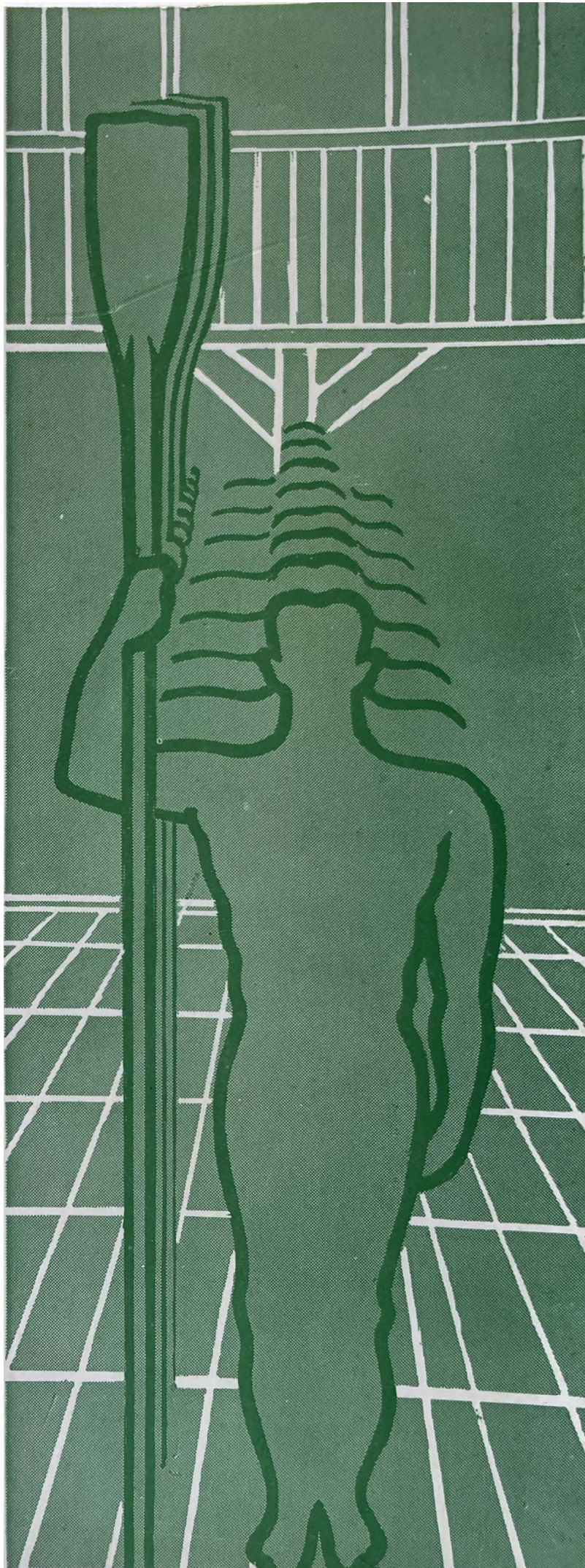

SANDEFJORD ROKLUBB

*50 års
beretning*

1917 - 1967

FORORD

Vi presenterer med dette Sandefjord Roklubbs 50 års jubileumsbok.

Av forskjellige grunner er bokens opplegg kanskje gjort noe enklere og mer konsentrert enn det som er vanlig — således har redaktørene ikke villet gå for detaljert inn på alle de seire og gode plaseringer som gjennom årene er oppnådd i forskjellige regattaer, men konsentrert seg om de virkelig store begivenheter og lag som virkelig har hatt betydning for klubbens utvikling.

Vi mener derved å ha kommet frem til en bok som vil ha interesse for alle som er glad i idrett samtidig som den gir et tverrsnitt av Sandefjord Roklubbs første år.

En rekke firmaer har støttet klubben ved å tegne annonser i jubileumsboken, og vi viser til fortegnelse over disse bak i boken. Vi retter en takk til samtlige annonsører.

Vi håper Sandefjord Roklubbs jubileumsbok vil styrke interessen for vår klubb og at også kommende generasjoner innen klubben i denne boken vil finne opplysninger og stoff som vil være av nytte for dem, ikke minst når det gjelder å bevare og utvikle et godt kameratskap og et sunt klubbmiljø.

Sandefjord, 8. juli 1967.

Øistein Børnick.

Odd. J. Enge

Med Dagfinn Prebensens bortgang har Sandefjord Roklubb mistet en ildsjel og en støtte av de sjeldne.

Dagfinn Prebensen var selv i sine unge dager aktiv roer, men det er på den administrative side han har satt de sterkeste spor etter seg.

Etter en rekke tillitsverv i klubben, bl.a. formann i byggekomitéen for nytt klubbhus, ble Dagfinn Prebensen under innvielsen av dette på Granholmen i 1962 utnevnt til Sandefjord Roklubbs æresmedlem. Dette i seg selv sier nok om hans innsats for klubben, da et æresmedlemskap ifølge statuttene er en meget sjelden utmerkelse.

Dagfinn Prebensens interesse for Sandefjord Roklubb var så intens at det mange ganger kunne være vanskelig å forstå at han, lenge etter de begeistrede ungdomsår for en sak, kunne gå så helt inn for denne hjertesak. Men som i sitt virke forøvrig var han en mann som ga det han maktet på de områder han fattet interesse for.

Dagfinn Prebensens navn vil for alltid være skrevet med lysende bokstaver i Sandefjord Roklubbs historie.

Fred med hans minne.

O. J. E.

Sandefjord Roklubb

9. juli 1917 – 9. juli 1967

«Naar Roklubbens grønne vimpel lystig smelder over seirende lag, er det mer end tak nok for stræv og arbeid.» Slik avslutter Johan H. Eriksen, en av Sandefjord Roklubbs tidligere støtter, klubbens 10-års beretning i 1927.

Og vitner ikke denne setning om nettopp det Sandefjord Roklubb har stått og står for: Oppofrende men gledefyllt arbeid i klubblivet med store og små seire som belønning og oppmuntring til videre innsats så vel sportslig som i klubblivet ellers.

Sandefjord Roklubb ble stiftet 9. juli 1917. Men også tidligere hadde smekre og hurtige kapproingsbåter pløyd Sandefjords-fjordens blå bølger. Så blå var de forresten kanskje ikke, de bølgene den første roklubben fra 1900 la bak seg, for «botlenos-fettet skvulpet i kjølvandet» som det heter i beretningen fra den tid.

Det var ingen stor forsamling som møtte frem på hotell «Atlantic» 9/7—1917 for å stifte Sandefjord Roklubb. Kun 6 herrer møtte til den konstituerende generalforsamling, og 5 av disse dannet det første styret:

Formann: Olaf Wegger.

Rosjef: Iver L. Elieson.

Materialforvalter: W. Klerck Bryde.

Kasserer og sekretær: Axel Graff.

Varamann: Sverre Koppang.

Den 6. stifter, Sigurd Brun, fraba seg alle verv da han var sjømann. Medlemstallet ble begrenset til 20 aktive.

Roklubbens første båthus

Det må ha vært en optimistisk og ivrig liten gruppe, disse få karene som så helhjertet gikk i gang med å organisere og bygge opp Sandefjord Roklubb. Lover ble utarbeidet, klubbfarver fastsatt, og midlertidig båthus skaffet til veie. Klubben ble allerede første året innmeldt i Norges Roforbund.

Øvelsene ble den første tid drevet fra Ormestad Slip- og Baatbyggeri, og de fikk ofte en nokså gemyttlig karakter, med en halv øl, og av og til også en svak pjolter. Men det var jo heller ikke trening til race det gjalt.

Senere på sommeren 1917 flyttet klubben over til Lars Christensens sjøbod på Stubb, som lå litt utenfor klubbens forrige båthus, og der var forholdene gode, når det unntas at det var temmelig vanskelig å få båtene inn og ut av boden, og at det hang nokså sterk bardelukt igjen i klærne.

Medlemstallet steg jevnt det første året, og ved utgangen av 1917 hadde klubben 17 aktive og 12 passive medlemmer, tilsammen 29. På generalforsamlingen 24. november 1917 ble det besluttet å gå til bygging av nytt båthus på tomten som Olaf Wegger hadde stillet til disposisjon for roklubben, rett innenfor Lars Christensens sjøbod.

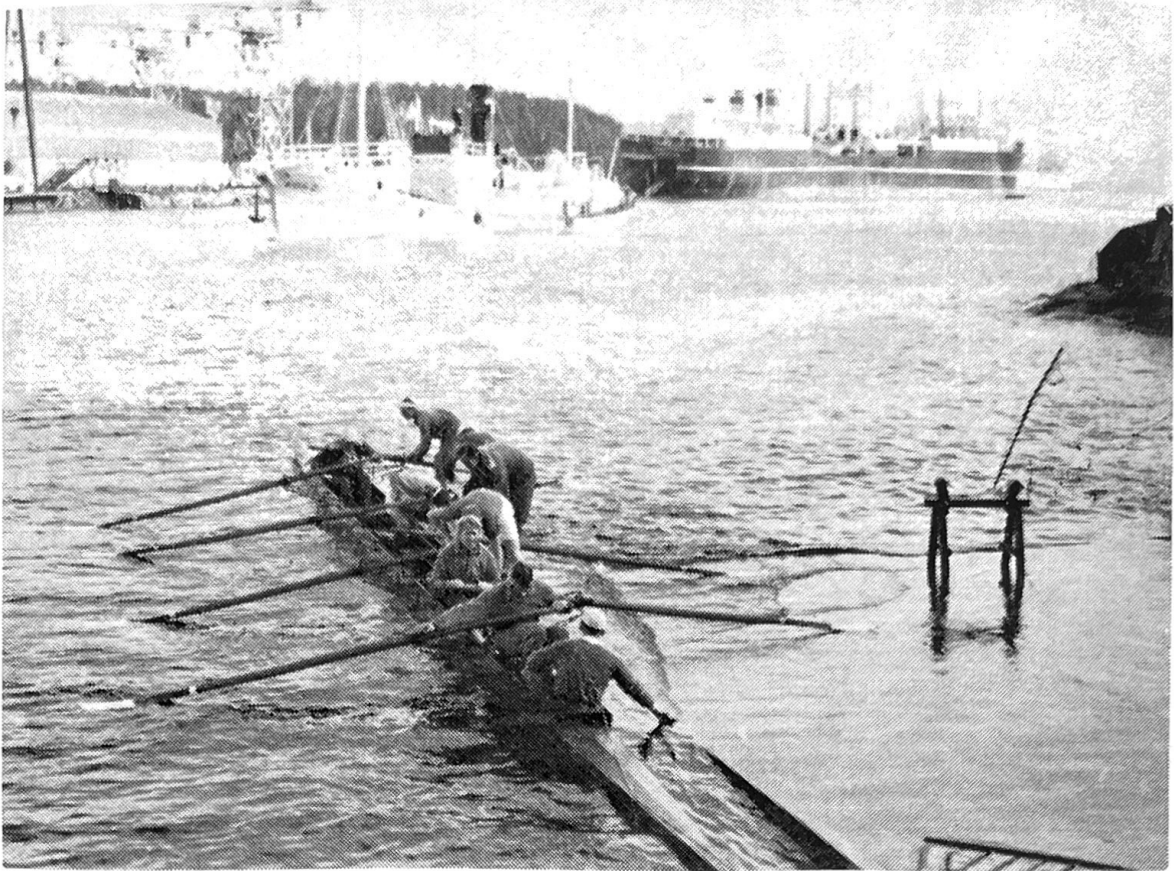
Det tales så meget om effektive og hurtige byggemetoder i våre dager, men vi tviler på at det i dag ville være mulig å planlegge og bygge et båthus på så kort tid som pionérene fra 1917 gjorde. Allerede 17. mai 1918 sto Sandefjord Roklubbs første båthus ferdig, og innvielsen skjedde på selve frihetsdagen. At det også var et hus som var bygget med omtanke, viste seg ved at dette ble klubbens tilholdssted i ca. 40 år.

Med de stadig stigende krav til komfort og effektivitet, ble nok dette båthus de siste år nokså kummerlig, men de som var med fra starten av, syntes det var noe av et eventyr-slott å rykke inn i.

Klubbhuset ble det samlende midtpunkt for klubbens medlemmer, og det opparbeidet seg etter hvert et sunt og friskt ungdommelig miljø, som det senere har vært mulig å bevare gjennom alle år og også å overføre til roklubbens nye klubbhus på Granholmen.

Man kan konstantere at det fine arbeidet som ble gjort i klubbens første år, ble en solid grunnsten for den videre utbygging av Sandefjord Roklubb, så vel når det gjelder konkurranseroing som langtur- og baderoing og klubblivet forøvrig. Den som søker til Sandefjord Roklubb, vil her møte en ånd og et kameratskap slik som det skal være innen idrettslivet.

Det var selvsagt ikke mulig for de få medlemmer de første årene, selv å skaffe tilstrekkelig midler til veie for bygging av båthus, anskaffelse av race-materiell og drift av klubben, men interesserte menn i byen og distriktet var

Et åtter-lag legger ut fra det gamle båthuset

gavmilde, og her skal bare nevnes at gaver i form av båter er mottatt fra Thor Dahl jr., Lars Christensen, Chr. Christensen jr., I. L. Elieson, Johs. Dahl, Einar Tollefsen, Torger Moe, Reidar Thilert. Dessuten har så vel Sandefjord som Sandar kommune ydet til dels store og kjærkomne bidrag.

Men alle utveier måtte forsøkes for å skaffe penger nok. I klubbens første år fikk arrangement av markeder en bred plass, og Sandefjord Roklubb har holdt mange og vellykkede slike. Uten forkleinelse for noe eller noen, skal her nevnes markedet vinteren 1919/1920, under ledelse av Johan H. Eriksen. Markedet, som bød på «Peter og Inger», «Dvergernes skat», «Gogstadkongen på badereise», og dessuten kinomategraf og varieté-program, skaffet klubben ca. 7000 kroner netto. Senere har man arrangert tivoli og hatt

en rekke utlodninger som f.eks. i 1919, en motorsykkkel som skaffet over 7000 kroner netto. Videre en Run-About motorbåt i 1947 som skaffet over 10.000 kroner netto. Glemmes skal heller ikke roklubbens årlige juleball på hotell «Atlantic», som gjennom mange, mange år var klubben en pen og fast inntektskilde, samtidig som det vel også har skaffet oss en del medlemmer.

Det ligger stor og oppofrende innsats bak alle disse arrangements, og vi vil få takke alle som har bidratt på den ene eller den annen måte med disse.

Det sportslige arbeide

Det var selvsagt ikke bare markeder, utlodninger og ball klubben arrangerte med hell, den rent romessige driften ble tillagt den aller største betydning, og det er jo også målet for alt vårt arbeide. I en beretning fra et av de første årene fremgår det, «klubbens program har og er å møte opp på regatta-banene til konkurranser, selvom man har visst at sjansene har vært minimale».

Allerede i 1919 deltok lag i regattaer og i 1920 seiret vi i junior-firer i et ekstraordinært løp innlagt i NM-roingen, (som forøvrig ble arrangert på Granholmen), Laget besto av:

B. Brodtkorb, Sterud, Ansgar Skorge, Arne Hoffstad (stroke) og Dagfinn Holm-Hansen (cox).

I 1921 holdtes den første regatta i Foldenfjordens konkurransekrets, med Halden som arrangør. Det gikk ikke så bra for våre gutter. I junior firer sank båten 2 ganger på vei opp til start, og båten ble attpå til ødelagt ved at startflåten slo 2 hull i den.

I årene fremover deltok vi i mange regattaer, men uten å vinne noen. Vi arrangerte også regattaer, og i 1925, så sent på høsten som 22. september, var det kapproing på Granholmen. Beretningen forteller: «Det var et forferdelig vær. Fredrikstad, som skulle ha deltatt, kunne ikke komme over Oslofjorden. En voldsom søndenvind blåste og et veldig høivann satte inn. Dette bevirket at det var mulig å ro på innersiden av Granholmen. Banen var knapt 1200 m. lang».

I 1927, på 10 års jubileet, kom endelig gjennombruddet,

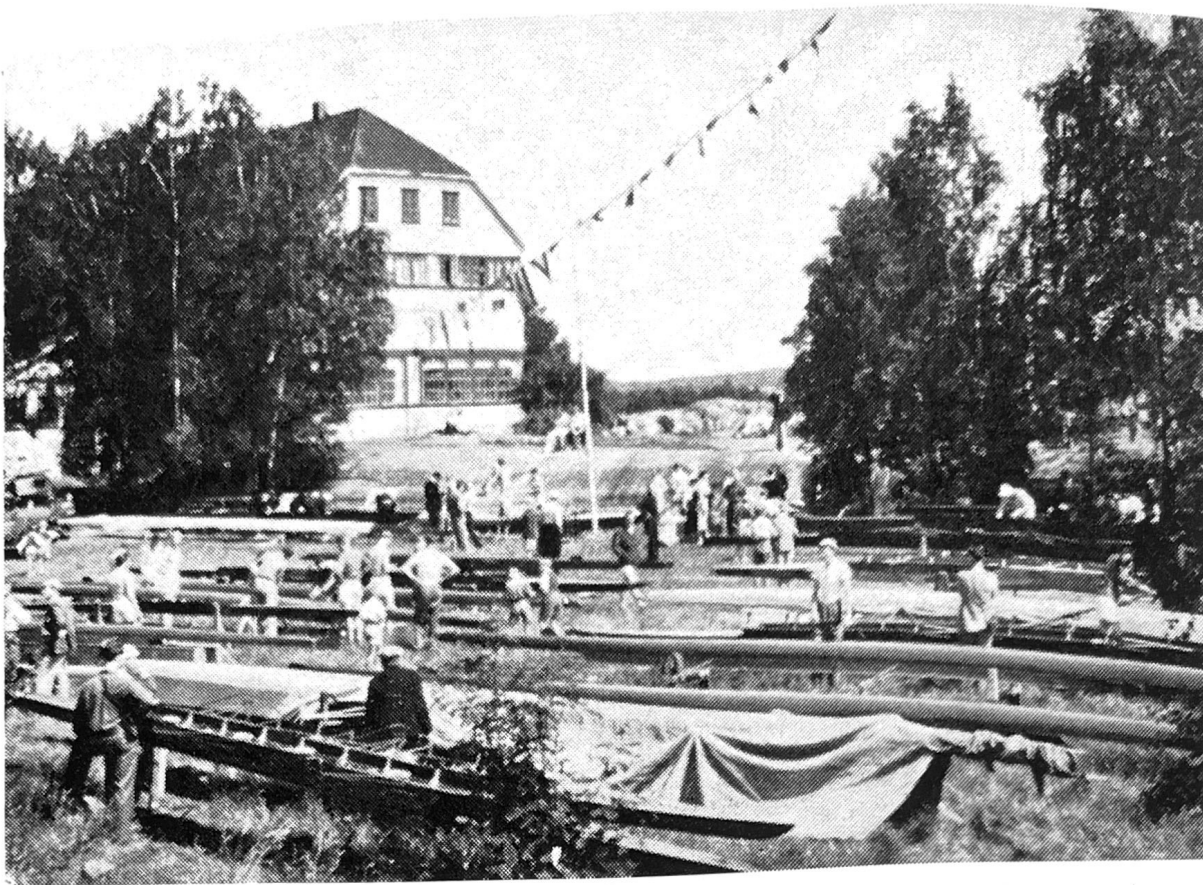

Norgesmestre i 1927 i junior og senior innrigger firer
 1. R. Linaae, 2. Th. Granerød, 3. Rich. Peterson, 4. Chr. F. Petersen (stroke)
 T. Nygaard (cox)

klubben seiret i junior og senior innrigger i NM og ble uttatt til å representere ved Nordisk Mesterskap i København. Laget besto av: Reidar Linaae, Th. Granerød, Rich. Peterson, Chr. F. Petersen (stroke) og Th. Nygaard (cox).

I det derpå følgende år ble laget nr. 2 i NM, både i innrigger og firer, og fikk også dette året retten til å representere i Nordisk i Oslo. Beretningen forteller videre om at Arne Hoffstad seiret i singel sculler ved kretsmesterskapet i Tønsberg og skaffet oss den første seier i denne båttype.

Gjennombruddsåret 1927 ble ikke helt oppfylt i de nærmeste årene, men enkelte lysglimt var det innimellom, og utviklingen for klubben var såvel i vunnede race som i bredde i deltagelse på regattabanene.

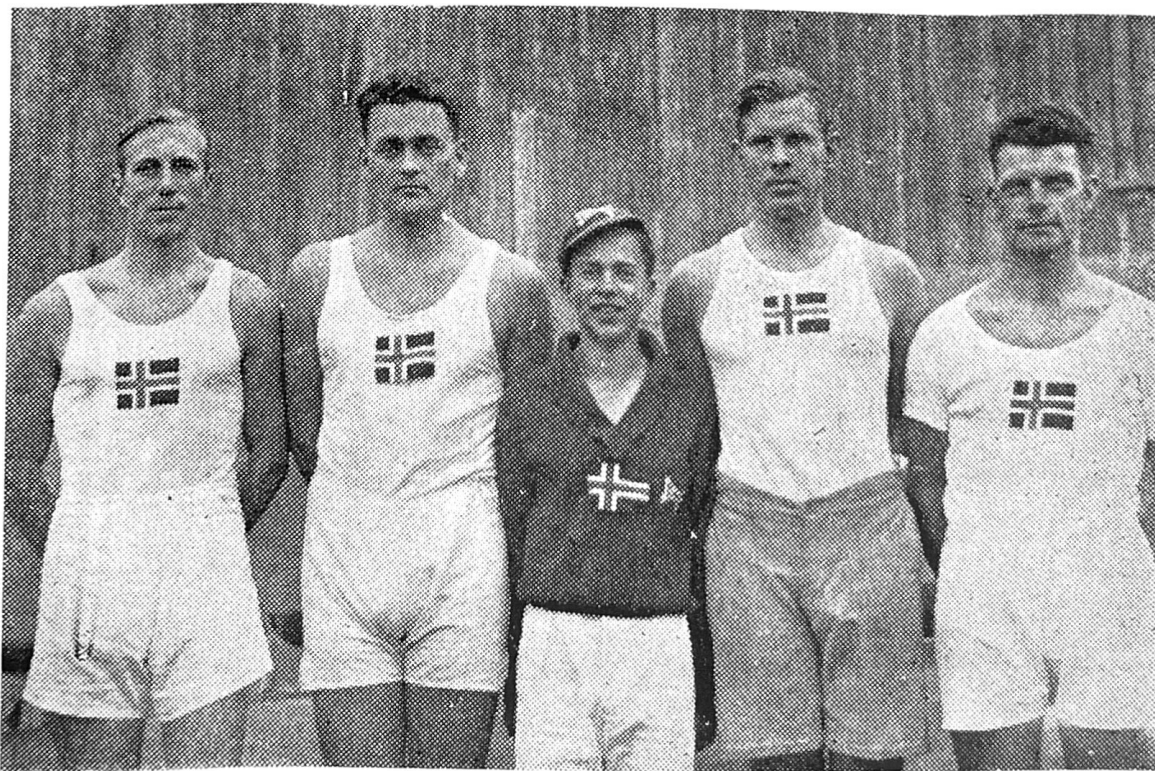
En regattadag på Granholmen

I 1932 var det 15 års jubileum, og det ble feiret med kapproing på Granholmen. Året ble et kronår, bl.a. vant vi senior innrigger i NM, «og premiehøsten var rik», rapporterer rosjeften. Statistikken for de passerte 15 år: Deltagelse i 100 race, hvorav vunnet 35.

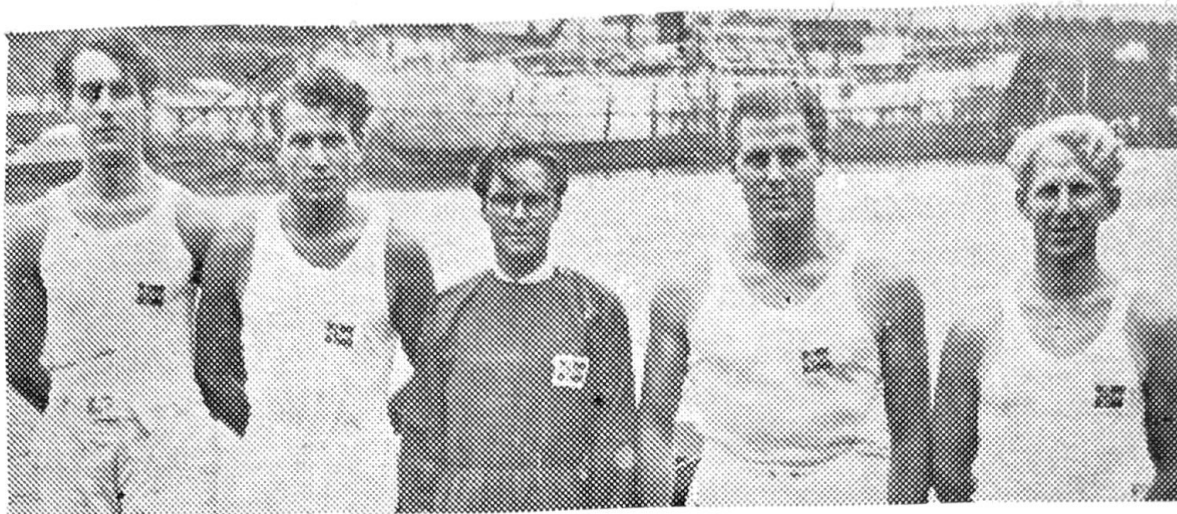
1933 og 1934 ble en fortsettelse av jubileumsåret. Senior innrigger var uslåelig og senior firerløpene var preget av harde oppgjør med arvefienden Halden, hvor avgjørelsen som regel fant sted de siste 100 meter før mål. I 1934 vant vi også NM i senior-innrigger og firer og igjen fikk vi representere i Nordisk mesterskap, og hjemførte dessuten også den ettertraktede Conrad Langaards pokal. Etter disse gode sesonger kom tilbakeslaget i 1935 hvor intet lykkes for klubbens lag. Seniorfireren gjorde et nytt forsøk i 1936 — olympiaåret — og vant endel race, men måtte se seg slått i mesterskapet i Horten. Det lar seg ikke gjøre i en kort beretning

å nevne navn på alle de lag som med heder har forsvart klubbens farver i denne perioden, men man kan imidlertid ikke komme utenom Chr. F. Petersens lag som det bærende gjennom 10 år. To av laget, Thoralf Granerød og Chr. F. Petersen, satt sammen i samtlige sesonger og vant bl.a. 6 NM for klubben. På de øvrige plasser i båten har det vekslet noe idet følgende mannskaper har vært benyttet: Rich. M. Peterson, Yngvar Peterson, Alf K. Kristoffersen, Alf Klungseth, Per Gulliksen, Frank M. Pettersen. Coxer: Thormod Nygaard, Rolf Horda og Svend M. Pettersen.

Nevnes bør også at det var jevn interesse for sculleroing i klubben. En rekke kretsmeesterskap har vært ført hjem i denne båttype ved klubbens tidligere formenn, Arne Hoffstad, Finn Sandberg og Rich. M. Peterson. Heller ikke må langtursroingen glemmes, men det er et kapittel for seg. Klubbens langtursroere har gjestet svenskekysten og sørlandskysten i flere år i trekk. Ett lag rodde i 1929 endog

Sandefjords senior firer 1934: Alf Klungseth, Th. Granerød, Rich. M. Peterson, Chr. F. Petersen, Svend M. Pettersen (cox)

*Senior N.M. 1946. Nr. 2 i Nordisk
Carl Ludv. Verde, Hans Næss, Trygve Holtan (cox), Thorbjørn Aanderud,
Knut Kjos Hansen*

helt til København, under ledelse av forkjemperen fremfor noen for denne herlige feriesport i vår klubb, vår tidligere mangeårige formann, Erling Groth.

Etter at klubbens gamle lag la årene inn, sto vi der med bare nye roere, og det måtte bygges opp på helt nye krefter. Allerede i 1938 vant et av disse nye lag NM i Bergen i juniorfirer, og laget besto av: Lyder Gulliksen, Hans Næss, Knut Kjos Hansen, Odd J. Enge (stroke) og Svend M. Pettersen (cox).

1939 var preget av en bredde som aldri tidligere, og under Foldensfjordens regatta på Granholmen vant klubben hele 6 seire, men oppnådde ingen NM -titler.

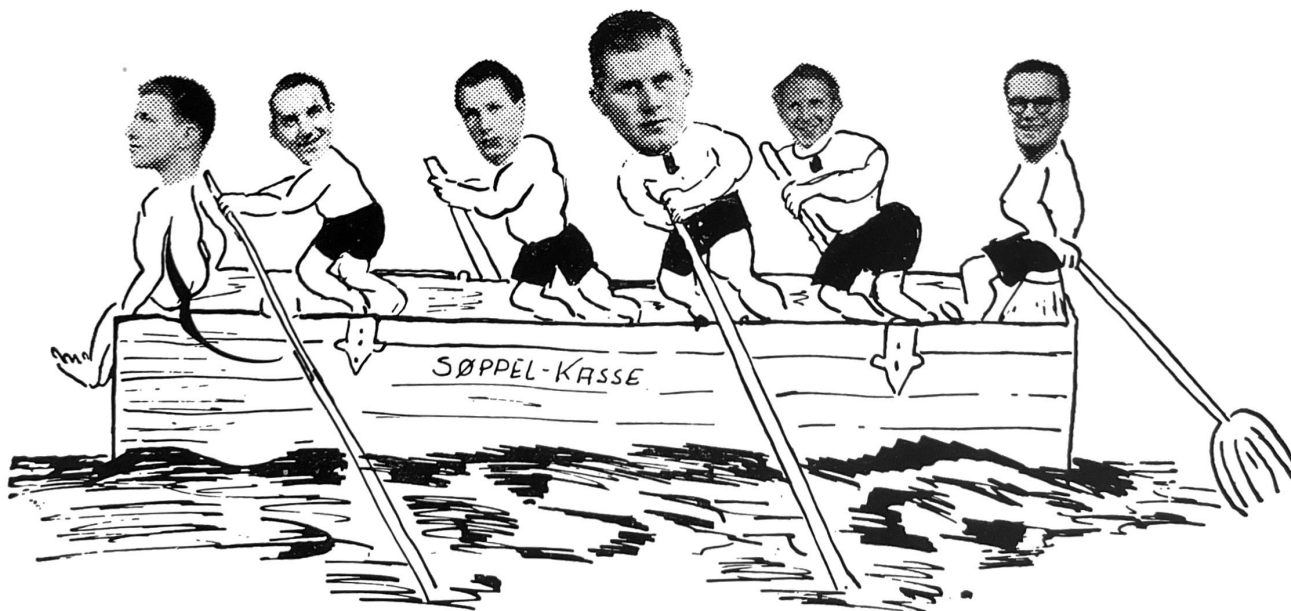
Og så kom krigen og all roing opphørte. Hirdmarinen rekvirerte 2 båter, men disse ble levert tilbake i overraskende god stand etter krigen. I 1945 var det så å ta fatt på ny. Kun 4—5 mann av de aktive fra før krigen var med. Tilstrømningen av nye medlemmer var imidlertid overveldende. Ro utvalget hadde en tid hele 14 lag i trening. Såvel materiellet som instruktører ble utsatt for en påkjenning som nesten var for stor. Allerede i 1946 begynte resultatene å vise seg. Klubben vant NM i senior innrigger og representerte også i Nordisk i København, hvor laget ble slått av danskene med

en båtspiss. Laget som senere fikk karakteristikken «søppel-laget» av bladet «ROING», besto av: Carl L. Verde, Hans Næss, Thorbjørn Aanderud, Knut Kjos Hansen (stroke) og Trygve Holtan (cox).

1947 — 30 års jubileet — vant vi igjen senior innrigger med følgende lag: Jonny Martinsen, Knut Kjos Hansen, Rolf Johannessen, Odd J. Enge (stroke) og Trygve Holtan (cox), og igjen ble laget slått med en båtspiss av dansken i Nordisk Forøvrig hadde vi dette året en rekke nye lag som trenet flittig, og i vår jubileumsregatta på Granholmen vant vi 3 seire.

Rosesongen i 1948 sto i De Olympiske Lekers tegn, vår firer var en av aspirantene, men i de følgende uttaks- løp maktet ikke laget å hevde seg. De vant imidlertid NM i senior innrigger og sikret seg således til odel og eie den fornemme Æolus Pokalen. Mannskapet var: Knut Kjos Hansen, Carl L. Verde, Rolf Johannessen, Odd J. Enge (stroke) og Øistein Børnick (cox). På ettersommeren vant samme laget Conrad Langaards pokal.

Av rosjeffens rapport fra denne sesong går det fram at 44 roere hadde trent og rodd tilsammen 301 turer. En dansk

Slik som roklubben oppfattet kritikken

*En glad cor
med
Emil Mørks pokal*

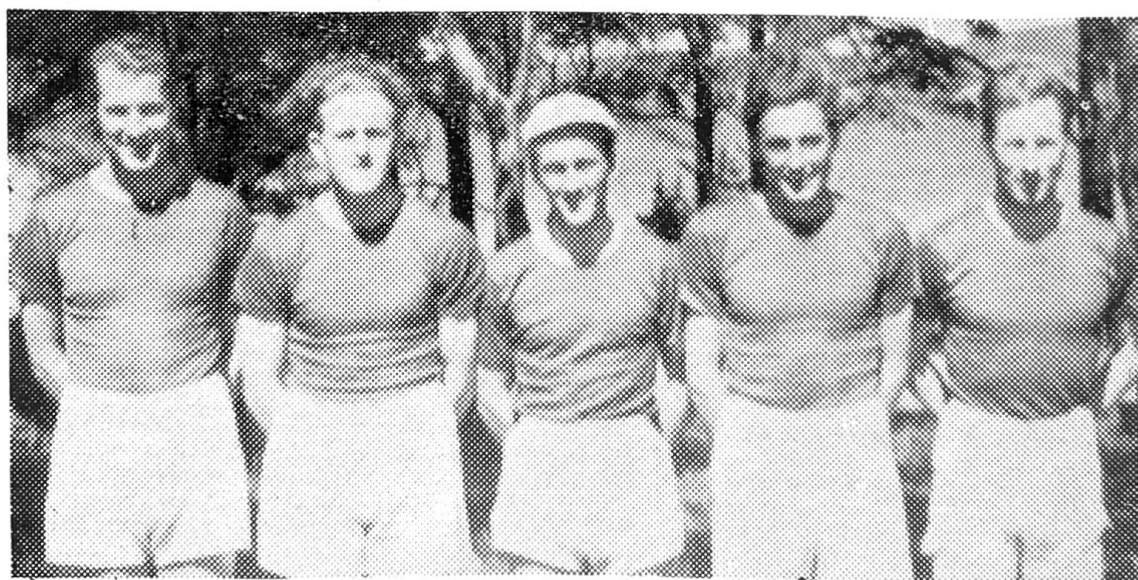
trener — Egon Ebbe fra Maribo Roklub, var 14 dager i klubben og satte sitt preg på roingen og stilen.

1949 ble en av de beste sesonger for klubben. Vi hadde ved begynnelsen av sesongen 4 oppsatte lag og hele 50 nye medlemmer, hvorav 25 var under 17 år. Nytt av året var at kvinnene kom med i klubben, og vi hadde allerede på høsten vårt første damelag med i stilroing. Klubben vant NM i senior firer og i junior og senior lettvekt. Lagene ble uttatt til å representere i Nordisk i Finnland i firer, innrigger og lettvekt. Senior firer ble også med til EM i Amsterdam hvor det ble finaleplass og nr. 5. Dessuten vant laget igjen en aksje i Conrad Langaards pokal. Rosjefen skrev i sin beretning: «Vi har i år deltatt i 9 regattaer, hvorav 3 utenlands, 29 løp, herav er 12 førsteplasser. Antall roturer 460, foretatt av 60 roere med bestemann på 106 turer. Rosjefen fortsetter — forøvrig litt bittert — «fortsetter tilslutningen neste år, er det et åpent spørsmål om ikke routvalget bør få medlemmer med møteplikt. Sesongen har vist at en kombinasjon av rosjef, transportsjef og instruksjonssjef er en uoverkommelig oppgave, det innebærer at rosjefen faktisk blir boende på rohuse 6 av årets måneder.»

1950 ble en god fortsettelse av fjorårets, vi vant NM i senior lettvekt med dette laget: Roald Lind, Thorbjørn Eriksen, Willy Nilsen, Kjell Hansen (stroke) og Finn Carlsen (cox). Laget rodde også i Nordisk og ble nr. 3. Damene våre begynte å gjøre seg gjeldende og vant hele 4 seire dette året. Totale seire ble 15, med 60 aktive og hele 837 turer. Gledelig var det også at 2 ungdomslag var i trening.

1951 ble bra med stor aktivitet, og damelaget slår til for alvor og vinner NM-titlen i både junior og senior innrigger. Laget var: Grete Jørgensen, Bjørg Andersen, Gerda Sperre, Ragnhild Østby (stroke) og Grete Hanssen (cox), dessuten for første gang i klubbens historie får vi et NM i junior sculler ved Roald Lind. På høstkapproingene vinner begynner-åtter 2 fine seire.

1952 var et stort år med masse nye medlemmer og mange lag i trening. Roald Lind slår til for fullt og vinner NM i junior og senior sculler, og dessuten landskampen mot Sverige. Damelaget vinner NM i senior firer og innrigger, og endelig vinner begynnerlaget i firer det ekstraordinære løpet i NM.

Lettvektsfireren 1950

*Fra v.: Kjeld H. Hansen (stroke), Roald Lind, Finn Carlsen (cox).
Willy Nilsen og Thorbjørn Eriksen.*

*Sandefjord Roklubbs første norgesmestre i kl. damer junior og senior
Grete Jørgensen, Bjørg Andersen, Gerda Sperre, Ragnhild Østby (stroke)
Hortenspiken til v. coxet i junior og Grete Hanssen i senior*

1953 begynner også lovende med mange trenende mann-
skaper, men dessverre faller mange ifra og lagene går i
oppløsning, og det blir Roald Lind i sculler og damelaget
som står for årets bragder. Lind vinner NM, men blir dis-
kvalifisert for sjenering av en konkurrent. Etter omroing
blir han allikevel uttatt til Nordisk og til EM i København.
Damelaget vinner igjen NM i senior firer og innrigger, og
i det uoffisielle Nordisk for damer vinner laget i firer og
blir nr. 2 i innrigger, dessuten blir de nr. 2 i EM, kun en
båtspiss etter vinneren Holland. Laget besto av Edith Jacob-
sen, Gerda Sperre, Bjørg Andersen, Ragnhild Østby (stroke)
og Grete Børnick (cox). Etter NM går Ragnhild Østby ut
og erstattes av Cecilie Resch fra Drammens Kv. Roklubb.

1954 blir et jevnt år, men nu begynner det for alvor å
skorte på rekrutteringen. Roald Lind vinner igjen senior
sculler i NM og blir nr. 2 i landskampen mot Sverige. Av
det gamle damelaget er det kun 2 igjen, men 2 nye kommer

til, og de vinner NM i senior firer. Ellers hadde vi dette året en begynner innrigger og et lettvektslag i trening, men de store resultater uteblir.

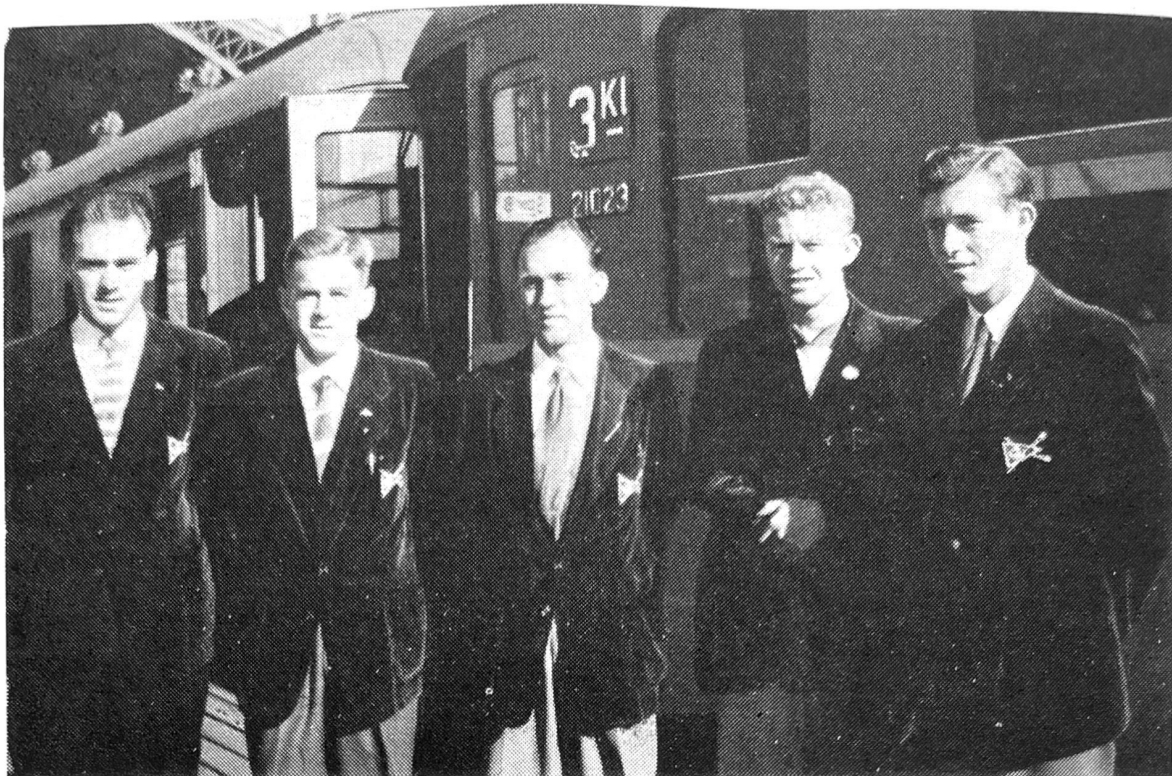
Sesongen 1955 hadde klubben kun et racelag — lettvektslag — men dette gjorde til gjengjeld en meget god innsats, deltok såvel i Danmark som i Finnland, samt i samtlige regattaer hjemme. Laget vant NM i senior lettvekt og sto for den beste norske prestasjonen i Nordisk i Finnland ved å bli nr. 2, kun 3 sek. etter vinneren Danmark. Det var dessverre dårlig oppslutning av andre lag, skjønt i begynnelsen av sesongen så det riktig bra ut, idet vi fikk flere unge lag, men mangelen på instruktører gjorde sitt til at lagene forsvant. Lettvektslaget besto av: Per Thingstad, Stein Kristiansen, Øistein Børnick, Rolf Syse (stroke) og Finn Karlsen (cox).

I 1956 så det ut som om de magre år for alvor var satt inn, kun et lag — et guttelag — trenet regelmessig, og se-

Damelaget i senior firer og innrigger 1953

Edith Jacobsen, Gerda Sperre, Bjørg Andersen, Ragnhild Østby (stroke) og Grete Børnick (cox). Etter NM går Ragnhild Østby ut og erstattes av Cecilie Resch, som her står som nr. 2 fra venstre

Lettvektslaget 1955

Rolf Syse (stroke), Øistein Børnick, Finn Karlsen (cox), Stein Kristiansen og Per Thingstad

songen ebber ut uten at noen av lagene makter å hale inn en seier. «En bunnrekord i vår historie», skriver rosjefen i sin rapport.

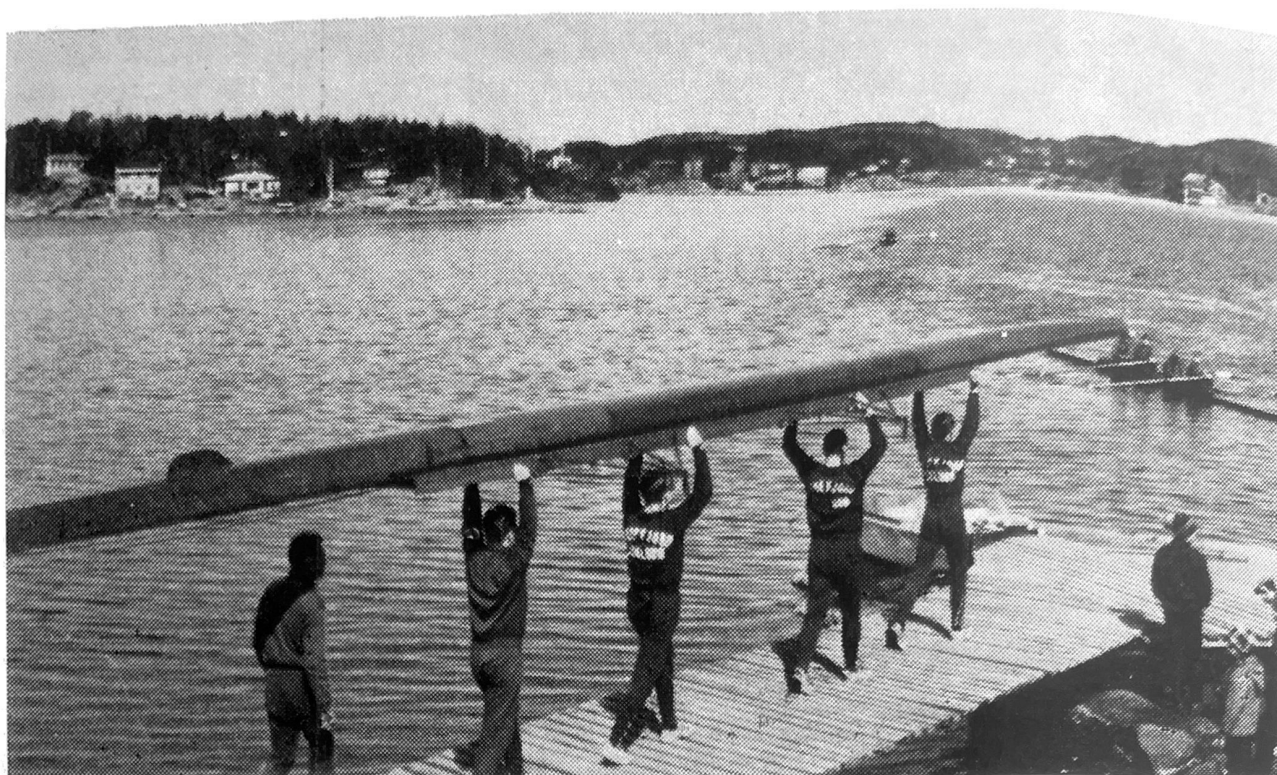
1957 — 40 års jubileet — sesongen begynner bra med hele 50 trenende mannskaper, men igjen må vi dessverre konstatere at de fleste forsvant, og vi deltok kun i 2 regattaer, med en ungdomsfirer og en sculler, også dette året uten noen plasseringer. Antall roturer kom imidlertid opp i 300, og rosjefen skriver: «Som tidligere nevnt forsvant endel av de nye roere midt i juni. Routvalget har senere vært i kontakt med dem og spurt om grunnen til de ikke kom tilbake, og svaret fra dem alle var likt. Dårlige garderobes, dårlig tørk for treningstøy og vanskelig å få dusjet etter endt trening.»

1958. Også dette året ble et av de magre, uten en eneste plassering, men med en lysning — 3 jentelag og to guttelag i trening.

1959. Et år med adskillige lyspunkter. Vi har fått frem en ny scullerroer som hele sesongen igjennom lå helt oppe i teten, dog uten å vinne, og vi hadde et godt lettvektslag, samt 2 pikelag i trening. Det gamle båthuset begynner for alvor å bli til bekymring, og rosjefen rapporterer: «Jeg tror at vi i sommer med vår gode stab av instruktører kunne ha tatt imot mange, mange nye roere, men tilstrømmingen uteble, og jeg mener hovedskylden ligger i vårt dårlige klubbhus, vi kan f. eks. ikke konkurrere med bekvemmelighetene oppe i Bugårdsanlegget. Imidlertid vil vel dette savn bli avhjulpet i og med at byggetillatelse for vårt nye og tidsmessige klubbhus inne på Hjertnes nu foreligger.»

1960 var en liten lysning. Rolf Andersen i sculler gjorde en imponerende innsats og vant bl. annet i Foldenfjorden og på Årungen, foruten gode plasseringer ved de øvrige regattaer og ved NM. Forøvrig var to guttelag i trening hele sesongen. Klubben begynner også innendørstrening i Folkeskolens gym.sal med Roald Lind som instruktør.

1961 skriver rosjefen: «Allerede før den offisielle roåpning hadde vi lag på vannet, og da den høytidelige roåpning fant sted søndag den 16. april, var der hele 6 lag på vannet, til gledelig overraskelse for undertegnede. I dagene etter åpningen strømmet det til med nye medlemmer av begge kjønn, og tilgangen ble så stor at vi måtte sette opp timeplan for båtenes bruk. Denne plan ble lojalt fulgt, og var i bruk inntil 1. juli, da de fleste tok ferie, og kun noen få lag rodde. Rent regattamessig har Rolf Andersen i sculler vært enslig svale. Han vant både junior og senior i Foldenfjorden, men fikk dessverre ødelagt båten ved NM i Bergen og endte på 5. plass». Rosjefen skriver videre: «Jeg var såvidt inne på instruksjonsproblemet, og vil si som min personlige mening at det er synd og skam at vi ikke har en ledsagerbåt slik at våre, dessverre alt for få, instruktørers krefter kan utnyttes på en rasjonell måte. Det er nemlig ikke rasjonelt å sitte og instruere fra coxplassen — utsikten til den enkelte roer, å se laget fra siden f.eks. er

Utsetting av båter fra Roklubbens «sters» på Granholmen

håpløst, mens med en ledsagerbåt kan en instruktør dekke la oss si 3 lag av gangen, ha hver roer under oppsyn og plukke av ham de feil han måtte gjøre. Jeg vil foreslå for det kommende styre at dette, sammen med klubbens Råd, tar opp spørsmålet om anskaffelse av en ledsagerbåt til kommende sesong.»

En gledelig ting — tomt er iorden på Granholmen — nytt klubbhus vil stå ferdig til sesongen 1962.

Og sesongen 1962 sto kun i det nye rohusets tegn. Medlemmene gjorde en utmerket innsats ved å male huset innvendig samt opprydding etc. Det ro-messige ble nok forsømt ved dette, men hva gjorde vel det når vi kunne flytte inn i et moderne klubbhus med garderober, dusjer og badstue.

Og enda en gledelig ting, klubben fikk som gave av Rådet en 13 fots passbåt med 18 HK's motor.

1963 siteres igjen fra rosjefens rapport: «Grunnlaget for rosesongen 1963 ble lagt gjennom den harde og systematiske treningen fra oktober til april med løping, gymnastikk og vekttrening. Da de første åretak ble tatt, lå isen ennu langs

fjorden, men den lange vinteren og sene ismeltingen hadde gjort guttene utålmodige. Det så meget lovende ut fra starten av, rekrutteringen var upåklagelig og med instruksjon 3 til 4 ganger pr. uke, lå alt til rette for en givende sesong. Men som så ofte før sviktet også iår de nye, og tallet på aktive svant inn utover våren og sommeren. Lettvektslaget i junior og Rolf Andersen i senior sculler vant i Foldenfjordens regatta, og lettvekten vant også på Årungen, men i NM røk roret i starten og laget spolerte derved sin sjanse til et godt resultat. Rosjefen skriver videre: «I de senere år har kravet til konkurranse-idrettsmannen stadig vært stigende, og kampen om de gjeveste medaljene står kun mellom de som systematisk og målbevist går inn for oppgavene. I pakt med tidens krav og i håp om å heve nivået i norsk rosport, har Norges Roforbund nedsatt et treningsutvalg som i samarbeide med Stein Johnson har utarbeidet et treningsprogram som, om man følger det slavisk, skulle gi resultater, også i store internasjonale oppgjør. Også i vår klubb er det satset for å øke interessen og for å heve nivået i klubben ved propaganda og intens trening og instruksjon under kyndig ledelse.»

1964-sesongen ble sportslig sett en jevn og bra sesong, dog uten de store seire. Nytt av året var skolekapproingen som ble arrangert for første gang og hvor vi selvsagt deltok med et lag representerende Sandefjord Høyere skole.

Sesongen 1965 var tilslutningen av aktive heller dårlig, men en propagandauke i begynnelsen av juni ga resultater, og tilsiget av nye medlemmer var kolosalt. Treningen kom imidlertid sent igang og det ble ingen premiehøst, men et skolelag fikk 1. plass i Vestfold og ble nr. 3 i landskapproingen for skolelag. Det ble ialt rodd 495 turer.

1966 er det tydelig at klubben er på vei opp av bølgedalen. Med 1965 mannskapene deltok klubben i samtlige regattaer innenlands, samt i Strømstad og i de aller fleste var vi med helt oppe i teten. I vår egen Foldenfjordskapproing vant vi junior lettvekt og ungdoms firer. Et gledelig

Fra rosesongens åpning 1967.

trekk var at vi igjen fikk frem et pikelag som også vant et par flotte seire. I landskapproingen for skolelag fikk 2 lag fra den Høyere skole hver sin 2. plass. Det ble ialt rodd 938 turer, og det sier litt om aktiviteten.

I jubileumssesongen 1967 har oppslutningen om roingen vært enorm, og de første rotak ble tatt allerede i slutten av februar. Det er bygget opp et miljø og en stamme av roere som er enestående i vår 50 årige historie, og det er å håpe at sesongen vi nå går inn i vil innfri de forventninger vi har lov til å stille.

NM-seirer

- 1927 — Firer innrigger — junior og senior.
Laget: Reidar Linaae, Th. Granerød, Rich. Peterson, Chr. F. Petersen (stroke), Th. Nygaard (cox).
- 1932 — Firer innrigger — senior.
Laget: Frank Pettersen, Alf Klungseth, Th. Granerød, Chr. F. Petersen (stroke), Th. Nygaard (cox).
- 1933 — Firer innrigger — senior.
Laget: Alf Klungseth, Th. Granerød, Rich. Peterson, Chr. F. Petersen (stroke), Th. Nygaard (cox).
- 1934 — Senior firer og innrigger.
Laget: Alf Klungseth, Th. Granerød, Rich. Peterson, Chr. F. Petersen (stroke), Svend M. Pettersen (cox).
- 1938 — Junior firer.
Laget: Lyder Gulliksen, Hans Næss, Knut Kjos Hansen, Odd J. Enge (stroke), Svend M. Pettersen (cox).
- 1946 — Senior innrigger.
Laget: Carl L. Verde, Hans Næss, Thorbjørn Aanderud, Knut Kjos Hansen (stroke), Trygve Holtan (cox).
- 1947 — Senior innrigger.
Laget: Johnny Martinsen, Rolf Johannessen, Knut Kjos Hansen, Odd J. Enge (stroke), Trygve Holtan (cox).
- 1948 — Senior innrigger.
Laget: Knut Kjos Hansen, Carl L. Verde, Rolf Johannessen, Odd J. Enge (stroke), Øistein Børnick (cox).
- 1949 — Senior firer.
Laget: Knut Kjos Hansen, Carl L. Verde, Rolf Johannessen, Odd J. Enge (stroke), Øistein Børnick (cox).
- 1949 — Junior og senior lettvekt.
Laget: Th. Eriksen, Willy Nilsen, Roald Lind, Kjell Hansen (stroke) Finn Karlsen (cox).
- 1950 — Senior lettvekt.
Laget: Th. Eriksen, Willy Nilsen, Roald Lind, Kjell Hansen (stroke), Finn Karlsen (cox).

- 1951 — Junior sculler — Roald Lind.
Junior og senior innrigger damer.
Laget: Grete Jørgensen, Bjørg Andersen, Gerda Sperre, Ragnhild Østby (stroke), Grete Hanssen (cox).
- 1952 — Junior og senior sculler — Roald Lind.
Senior firer og innrigger — damer.
Laget: Solveig Solberg, Bjørg Andersen, Gerda Sperre, Ragnhild Østby (stroke), Grete Hanssen (cox).
- 1953 — Senior firer og innrigger — damer.
Laget: Edith Jacobsen, Gerda Sperre, Bjørg Andersen, Ragnhild Østby (stroke), Grete Børnick (cox).
- 1954 — Senior sculler — Roald Lind.
Senior firer — damer.
Laget: Berit Berg, Tove Mørk, Edith Jacobsen, Bjørg Andersen (stroke) Grete Børnick (cox).
- 1955 — Senior lettvekt.
Laget: Per Thingstad, Stein Kristiansen, Øistein Børnick, Rolf Syse (stroke), Finn Karlsen (cox).
- 1967 — Junior firer — piker.
Laget: Laila Olsen, Inger Belgau, Anne Pettersen, Rita Charlotte Eliassen (stroke), Grete Børnick (cox).

Deltagelse i Nordisk og EM

- 1927 — Innrigger i Nordisk i København
Laget: Reidar Linaae, Th. Granerød, Rich. Peterson, Chr. F. Petersen (stroke) og T. Nygaard (cox).
- 1928 — Innrigger i Nordisk i Oslo.
Laget: Y. Pettersen, Th. Granerød, Rich. Peterson, Chr. F. Petersen (stroke) og T. Nygaard (cox).
- 1932 — Innrigger i Nordisk i København.
Laget: Frank Pettersen, Alf Klungseth, Th. Granerød, Chr. F. Petersen (stroke) og Svend M. Pettersen (cox).
- 1934 — Firer i Nordisk i Horten.
Laget: Alf Klungseth, Th. Granerød, Rich. M. Peterson, Chr. F. Petersen (stroke) og Svend M. Pettersen (cox).
- 1946 — Innrigger i Nordisk i København.
Laget: Hans Næss, C. L. Verde, Th. Aanderud, Knut Kjos Hansen (stroke) og Trygve Holtan (cox).
- 1947 — Innrigger i Nordisk i Horten.
Laget: Johnny Marthinsen, Rolf Johannessen, Knut Kjos Hansen, Odd J. Enge (stroke) og Trygve Holtan (cox).
- 1949 — Firer, lettvekt og innrigger i Nordisk i Pargas, Finnland.
Lagene: Lettvekt: Th. Eriksen, Willy Nilsen, Roald Lind, Kjell Hansen (stroke) og Finn Karlsen (cox).
Firer og innrigger: Knut Kjos Hansen, C. L. Verde, Rolf Johannessen, Odd J. Enge (stroke) og Finn Karlsen (cox).
- 1949 — Firer i EM i Amsterdam.
Laget det samme som var i Pargas.
- 1950 — Lettvekt i Nordisk i Horten.
Laget: Th. Eriksen, Willy Nilsen, Roald Lind, Kjell Hansen (stroke) og Finn Karlsen (cox).
- 1953 — Sculler i Nordisk i Aarhus v/Roald Lind.
Sculler i EM i København v/Roald Lind.
Damer firer og innrigger i uoffisielt Nordisk i Aarhus.
Laget: Cecilie Resch, Edith Jacobsen, Gerda Sperre, Bjørg Andersen (stroke) og Grete Børnick (cox).
Samme laget deltok i det uoffisielle EM for damer i København.
- 1955 — Lettvekt i Nordisk i Pargas, Finnland.
Laget: Per Thingstad, Stein Kristiansen, Øistein Børnick, Rolf Syse (stroke) og Finn Karlsen (cox).

Klubbhusene og banen

Vårt første klubbhus ble innviet 17. mai 1918 og var et meget pent og etter forholdene stort hus, men etter hvert som båtparken og medlemstallet øket på ble det for litet, og det hadde en drawback med at det var umulig å dusje eller vaske seg innendørs. Den eneste muligheten var sjøen eller springet nede ved bryggen.

På generalforsamlingen i 1945 — den første etter frigjøringen — ble spørsmålet om et nytt båthus tatt opp til diskusjon. Det var på generalforsamlingen enstemmighet om at det gamle rohus hadde mange svakheter og var mindre tilfredsstillende for klubbens formål, så meget mer som oppslutningen av gamle og nye medlemmer var meget stor like etter krigen.

Der ble besluttet valgt et «husfondstyre» på 3 medlemmer med det formål å skaffe til veie midler til nytt ro- og klubbhus. Medlemmer av dette husfondstyre ble Alf. K. Kristoffersen, Per Gulliksen og Dagfinn Prebensen. Etter et forbedende arbeide ble dette husfondstyre i fellesmøte 12/9 1949 besluttet erstattet med en byggekomité som ble approbert på generalforsamlingen i november samme år. Medlemmer av komitéen ble Per Gulliksen, Chr. F. Petersen, Svend M. Pettersen, Odd J. Enge og Dagfinn Prebensen, sistnevnte ble valgt til formann. Enge gikk senere ut av komitéen på grunn av andre tillitsverv og ble erstattet av Karl Reinert.

Byggekomitéen fikk mange vanskeligheter å løse, både store og tallrike. De store var kort fortalt:

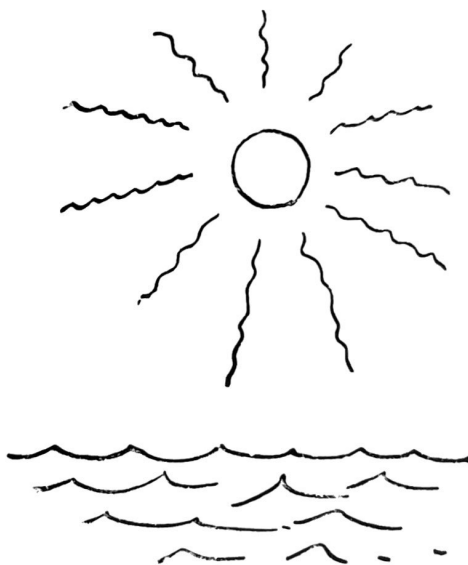
Klubbhuset med regattabanen i bakgrunnen

Finansieringen,
tomtespørsmålet,
bygge-«løyve»,
den stadig økende prisstigning.

Det vil føre for langt å gå i detaljer, men av Sandefjord Kommune fikk klubben stillet tomt til disposisjon innerst i Hjertnesbukten, vestenfor Strømbadet. Forholdene og utviklingen medførte at dette prosjekt måtte oppgis, og Sandar Kommune stillet seg meget velvillig og overlot klubben en tomt på nordsiden av Granholmen. Byggeløyve kom i 1959, i 1961 var finansieringen ordnet, høsten samme år begynte huset å skyte i været og 3. juni 1962 kunne Dagfinn Prebensen overrekke nøkkel og papirer på klubbhuset til daværende formann Roald Lind, og byggekomitéen kunne sette strek etter 17 års arbeide.

Det var et prektig anlegg på hele 340 m², med en båt-hall på 240 m², dame- og herre-garderober, dusjrom, badstue og et 53 m² klubblokale med utsikt over regattabanen. Og

den ligger i syd-nord retning, med start inne i bukten ved Vannøya og innkomst 2000 meter i sundet mellom Fredøy og Hober. Det er en idyllisk regattabane, men dessverre meget sårbar for vinden og da spesielt sydosten. Klubben har arrangert regattaer på Granholmen siden 1920, og av de større arrangementer kan nevnes jubileumsregattaen i 1947, NM i 1957 og Foldenfjorden i 1966, den siste med hele 110 lag.

Samtale med rosjefen

Sandefjord Roklubbs 50. rosesong er i ferd med å bli lagt i historien, og vi kan se tilbake på en sesong som det er lenge siden man har hatt maken til. I denne anledning har vi hatt en prat med rosjefen i jubileumssesongen, den mangeårige scullermester Roald Lind.

— Du er jo den eneste som etter klubbens 50 år har senior N.M. bak deg både med en og to årer (ialt 7 stk), og med ditt kjennskap til rosport har vel du vært rette mann på rette plass?

— Jeg er sikker på at en annen kunne ha gjort jobben bedre.

— Da du gikk til denne jobben, hadde du da tenkt på et spesielt opplegg for sesongen?

— Min første oppgave var å få satt sammen lagene, og ut fra dette å trene dem opp.

— Det sies at roing som lagsport er meget vanskelig.

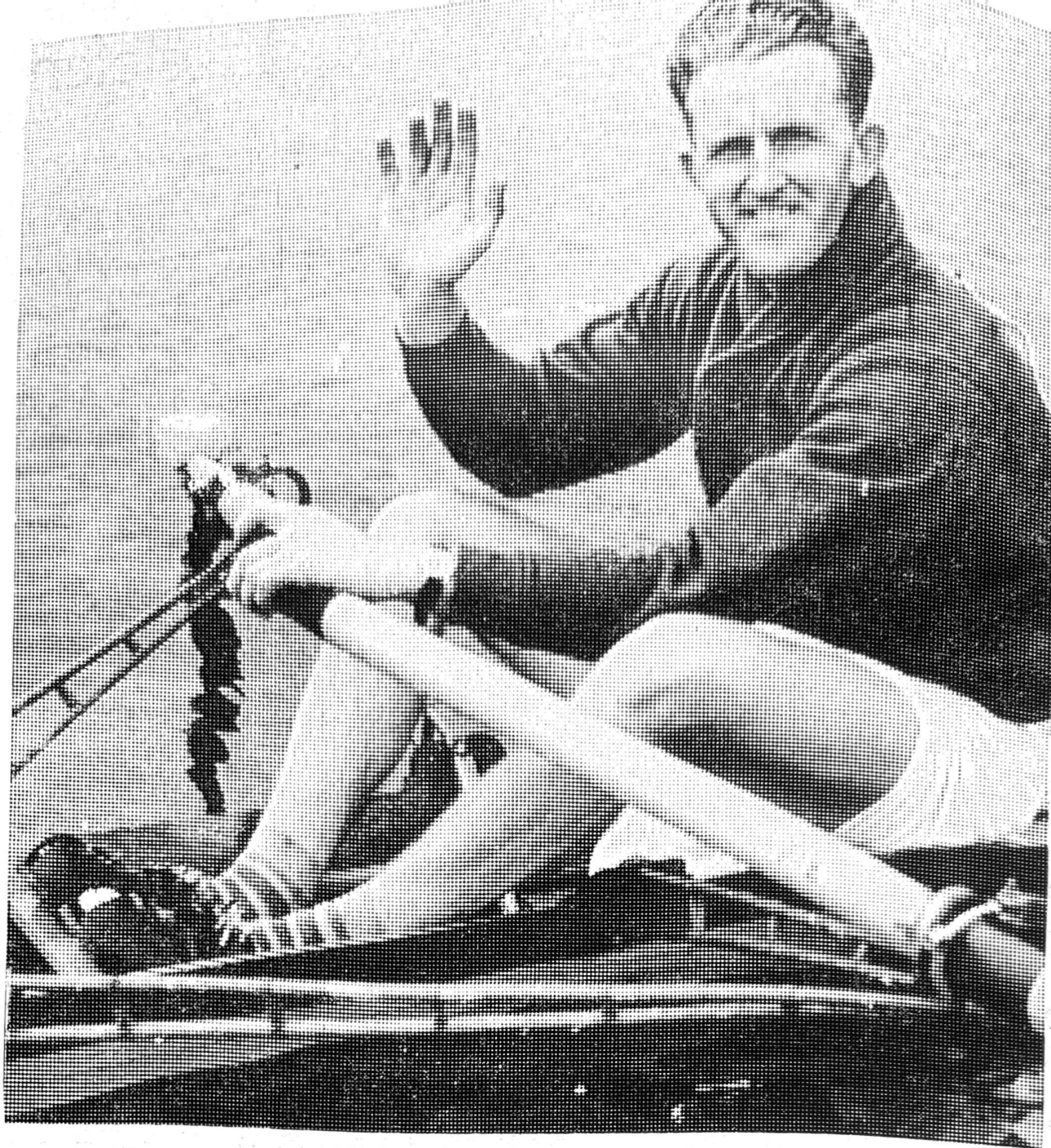
— Når man danner lag, prøver man å finne folk som står til hverandre både fysisk og mentalt. Nettopp fordi det er nesten uråd å få et lag av forskjellige gemytter til å tilpasse seg det samarbeide som kreves på et rolag.

— Kan alle bli roere?

— Alle kan bli roere, men det er i roing som i all annen idrett, enkelte har talent, andre ikke.

— Det ser ut til at en del trekker seg vekk fra roingen etter en tid.

— Ja dessverre. Årsaken er nok at de fleste synes det blir for hardt. Roing er hardt, og det får man føle når

Roald Lind — rosjef i jubileumsåret

man har startet i en regatta. Her kan jeg bekrefte hva «Hjallis» uttalte til pressen etter N.M. i 1955: «2000 meter roing ligger ikke tilbake for en 10 000 meter på skøyter.» Han har jo også vært en god roer.

—Hvordan bør en rosjef opptre overfor sine roere?

— Han må på ingen måte vise seg svak. Jeg kan forsikre at en rosjef ikke har det lett. Det er beinhardt å ha jobben. Man har jo med all slags ungdom å gjøre.

— Har du kommet godt ut av det i år?

— Jeg synes det har gått bra. Alle som har med ungdom å gjøre, vet at det ikke er l e t t å være leder.

— Er det mulig å ha roklubb uten fast instruksjon hver dag?

— Det går sikkert på et vis, men lagene som vil frem, er lite tjent med en slik ordning. Det gikk før i tiden, men «hjelp deg selv» mentalitetens dager er talte.

— Har roerne fått nok instruksjon?

— Nei, men jeg har forsøk å få banket inn det mest elementære. Detaljer og finpuss er det blitt for lite av.

— Det har da vært en fin sesong i år?

Ja selvfølgelig. Vi har en rekke førsteplasser både i inn- og utland. Konkurransen har vært stor, og vi har hatt mange friske oppgjør med danske, svenske og tyske lag.

— Har roporten noen fremtid?

— All idrett har fremtid. Jeg finner idretten som den beste motvekt mot det samfunn som i dag trenger på. Ungdom uten fysisk fostring degenereres, noe som nasjonalt ikke er forsvarlig.

— Det må altså satses mer på idretten?

— Ja. Kommunene både kan og burde yde mer. Idrettsutdannede folk trenges hvis idretten skal leve lenger.

—Hva med roporten. Burde de ha en fast trener?

— Ihvertfall Vestfold fylke. Rokretsen burde ha en mann som kan ta seg av roerne mer en det gjøres i dag. Jeg vil nevne at Norges Roforbund i dag består av 48 klubber. Det finnes over hode ikke en lønnet rikstrener!

— Finnes det noen som tar seg av dette?

— Forbundet har et treningsutvalg, men hvordan man har tenkt å la dette arbeide, er for meg noe dunkelt.

Roald Lind forteller videre at Sandefjord Roklubb regner med å kunne stille minst 7 lag neste sesong. Treningen i vinter skal ledes av lettvektsroeren Nic. Furu.

Tøy.

Den første roklubb

Fra 10-årsberetningen gjengir vi her et intervju med stifteren av den første roklubb i Sandefjord, tannlege Carl Fonahn:

Når Sandefjords Roklubb nå feirer sitt 10 års jubileum, så vet naturligvis alle at roporten her er eldre enn dette tall synes å tyde på. Men få av dem som nå dyrker den herlige sport vet sikkert lite om det første forsøk, de første åretak som ble tatt i en regulær firer på «landets vakreste robane». —

Rosporten i vårt land er ikke gammel, sammenlignet med moderlandets — Englands. — Men man hadde dog ikke drevet svært lenge her hjemme før Sandefjord kom med, og det tjener de menn til ære, som den gang gikk i spissen og etter mange vanskeligheter fikk en klubb istand, og etter ennå flere vanskeligheter fikk skaffet materiell til denne. Når stifterne av den nåværende klubb ved jubileet nevnes med ære, bør derfor heller ikke pionerene glemmes, de som tok de første og vanskelige tak på sleiden.

Den som bragte roporten til Sandefjord var tannlege Carl F o n a h n. Han er ikke bare klubbens stifter og første formann, men det skyldes helt og udelt hans bestrebelser at man overhodet kom igang.

Herr Fonahn bor nå i Bergen og på vegne av jubileumsskriftet oppsøkte jeg ham forleden og ba om litt fra idrettslivet i alminnelighet omkring hundreårsskiftet, og da særlig om den første roklubb.

Jeg vet ikke riktig hva årsaken kan være, sier Fonahn,

men nok er det, at omkring 1900 var det kanskje et rikere sportsliv i min kjære, gamle by enn det har vært noen gang senere — de primitive forhold tatt i betraktning.

På det senere «Stentorv» drev vi idrett av alle slag, og tro De meg: Vi hadde «riktige» saker. Diskos, kule, spyd og ellers det som skal til. Spyd kunne vi ikke engang få her i landet, men måtte skrive helt til England etter. «Tjalve» het klubben vår, og den tellet mange dyktige karer. Sigurd Freberg var spesielt flink til å løpe, og det var utrolig hvor hurtig han kom avsted. — Jeg tror han løp 100 m. på under 11 sek., og det var på veien fra «bommene» og nedover. Fotball drev vi også. — «Banen» var mellom plankestablene nede ved bryggen, og reglene var ikke så innviklet som nå.

Men rosporten....?

Ja, så var det altså roklubben. Jeg hadde lest en del om rosport, og vi pratet sammen om saken, guttene imellom. Vi rodde vel kanskje også i bruksbåter, men tanken om å få en «virkelig» båt fortonet seg nærmest som en himmelblå drøm.

Imidlertid hadde vi de samme utveier til å skaffe penger dengang som senere. Selvom vi naturligvis var mere beskjedne. Jeg har lest om de flotte markeder Roklubben har holdt. Vi nøyet oss med basarer, — og selv de var ytterst enkle og lett oversiktlige. Byens unge damer var like sportsinteresserte da som nå, og med glede solgte de våre «nummere» på de fordringsløse gjenstander. Lokalet var i fars gård ved Stentorvet. Senere også på «Meierisalen», men da syntes vi naturligvis at vi rent overgikk oss selv.

Nå fikk vi altså inn noen kroner, men vi skjønnte jo at det var svært lite. For sikkerhets skyld ble det besluttet at der ikke måtte ofres noe på en så elastisk konto som reiseutgifter, — og jeg som skulle reise til Christiania for å forhandle om kjøp av båt måtte værsgod sykle både frem og tilbake! I Christiania henvendte jeg meg til major Seeberg. Han mente det var greit nok når vi satte glideseter i alminnelige prammer, men med en slik beskjed turde jeg jo ikke

sykle hjem igjen. Jeg møtte forøvrig megen forståelse hos de eksisterende klubber, og etter noen forhandling gikk det store «skipskjøp» i orden, — og etter en «tonnasjepris» som jeg var meget tilfreds med. For en innrigget firer betalte jeg kr. 75,— og for en utrigget kr. 125,—. Men da var det også slutt med basarpengene. Båtene fikk jeg imidlertid sendt gratis med gamle «Laugen». Det tok tid, men de kom dog frem. Selv trampet jeg nokså fornøyd på pedalene hjemover med et restbeløp av kr. 0,35 i lommen. I Drammen fikk jeg imidlertid punktering, og så gikk beløpet til nattelosji på et «hyggelig» hotell!

Men hjemme ble det glede over budskapet — og «Laugen» ble mottatt med store ovasjoner da den omsider kom.

Og deretter ble altså Sandefjords Roklub stiftet i all høytidelighet. Jeg antar det var i året 1900. Båthus innredet vi — takket være Støkken-guttenes innflytelse i bodene ute på Stub-hverven, de sjøbodene som tilhørte «Capella og «Vega».

Med roingen gikk det bra og mindre bra — ettersom man tok det. Vi hang i det beste vi kunne, og hadde iallfall forferdelig meget hygge av klubben, selvom de sportslige resultater ikke sto i forhold til den senere klubbs ærefulle forsvar av de sandefjordske farver.

Hovedsaken var vel dog at også denne sportsgren fikk sine utøvere i vår by, og det har naturligvis gledet oss som var med den gang meget, at den spede spire har trosset vann og vind opp gjennom årene og med så stort hell ført vårt beskjedne tiltak videre fremover.

Hvem var forresten med den gang?

Ja, sannelig om jeg husker alle sammen nå. Men Leif Bryde spilte jo en fremtredende rolle, han var bl. a. rosjeff. Han coxet forresten også ganske utmerket. Haldor Virik var også ivrig og Sigurd Freberg var sportsmann på sin hals. Jens Pedersen kunne også henge godt i åren, og Anton Andersen og Lars Freng husker jeg var med. Videre Støkken-

guttene og Hansen-guttene (Theodor og Halvard), Peder Bjørnsgaard og flere andre.

— — Det var stolte saker kan De tro, når vi i full utrustning, med hel uniform, trøye og lue i alle farver spurtet utover fjorden så botlenose-fettet skvulpet i kjølvannet.

Hvor lenge levde så klubben

Ja, det vet jeg sannelig ikke. Jeg kom hjemmefra i en ung alder, som det heter, og så tapte jeg det hele av syne.

Men minnene fra de glade og strevsomme dager har jeg bevart, og gleden over kameratsamværet i Sandefjord den gang har senere betydd meget for meg. Jeg kan derfor ikke sterkt nok anbefale ungdommen å slutte opp om idrettssaken, og ved aktiv deltagelse styrke kropp og sind. — På alle måter vil man ha det igjen senere i livet.

Noe bedre kan jeg heller ikke ønske jubilanten, enn at den aldri må mangle djerv og villig ungdom i sine rekker, ungdom som kan bære klubben vår videre frem til gavn såvel for den enkelte som for det hele samfunn.

Johan H. Eriksen.

Fjerne år og farvann

*Saltvandsskvæt fra aaren,
spurt i vaarfrisk morgen,
pipehvil en middagstime,
dis av sol og hete,
saar av salt og væte,
stille skvulp i solfaldstime —
det har givet
fjernt fra byens kiv og larm
roerlivet
dets egen rike charme.*

L. S. R.

Det er siste søndag i september 1924. Sløyvann og brannstorm. Løpet blir utsatt, det er umulig å ro banen. Været gir seg ikke, og etter en del venting, blir det til at de tre lagene, Ormsund, Norske Studenter og vårt lag skal ro «indre bane», der hvor demningen og veien til Granholmen går i dag. Det blir «flying start», uten flåte og umulig å høre starten. Vi skåter på harde livet, før vi oppdager at konkurentene er kommet av sted. Resultat: Jumboplass og vandreskjoldet havner foreløpig hos Ormsund Roklubb.

Det er siste race hjemme for en tid. Det blir til et år i Oxford, med seks åtterløp i mars og seks i mai. Troféet for fire løp vunnet av seks, er litt uhåndterlig for en norsk ungkarshybel, åren man har brukt i løpene.

«Sesongen» er lang, med daglig trening også gjennom

alle vintermånedene. Den avsluttes på pressetribunen ved Henley. Legitimasjon er pressekort fra «Idrettsliv».

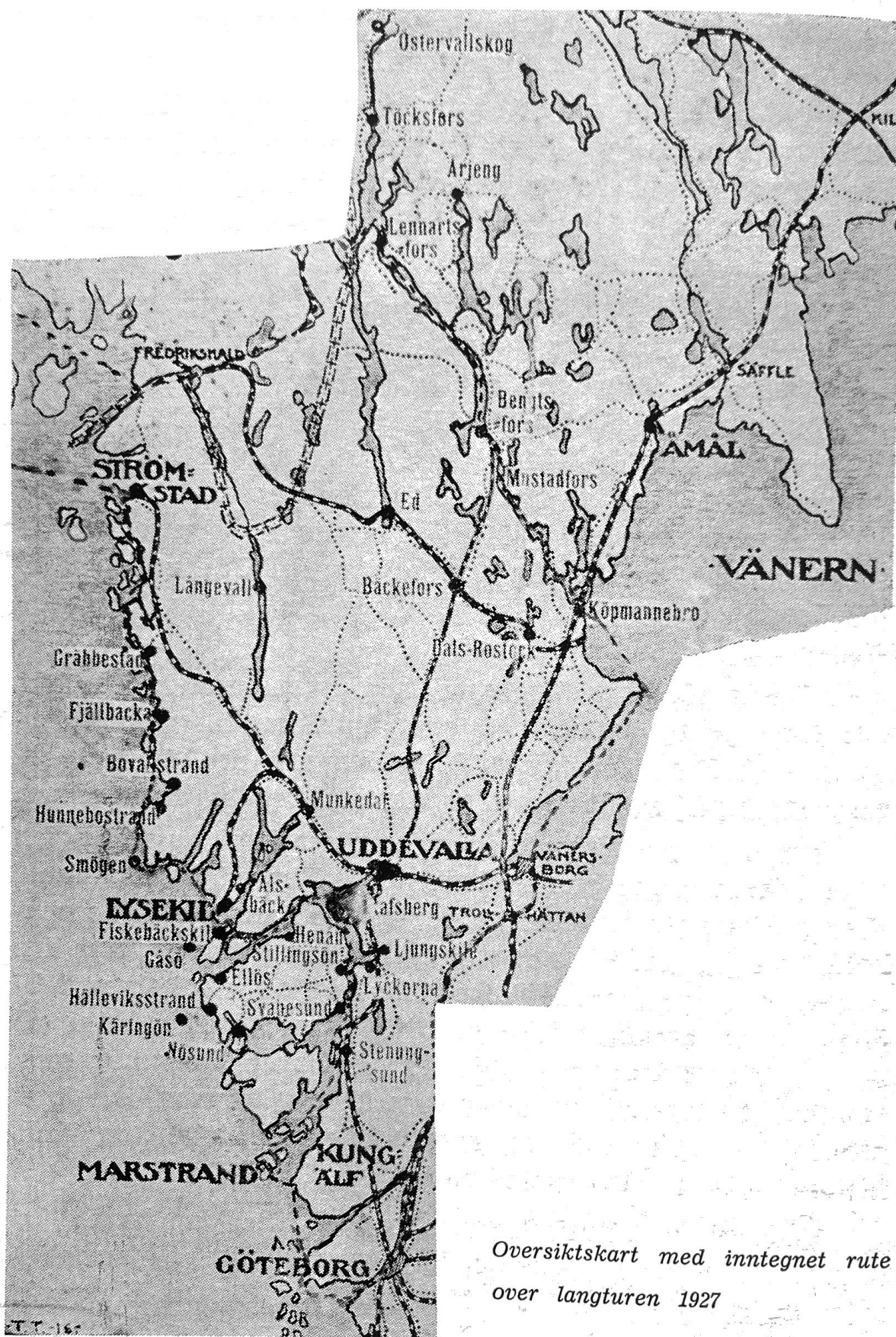
Tippemidler er ukjent i mellomkrigsårene. En av våre viktigste finansieringskilder er markedene, med revyer og utlodninger. Populære gevinster er 50 kr. i glass og ramme og en flaske saft. Den siste kan, om vinneren ønsker det, byttes om i en annen krukke.

Vinteren 1926/1927 studerer Per Gulliksen og undertegnede kartet: Det blir fløtet tømmer fra Dalsland til Haldensvassdraget. Altså må det la seg gjøre å komme over med båt. Cox blir Finn Gran. Første strekk er fra Vrengen til Strømstad og tar elleve timer. Siden går det i passende etapper ned Bohuslæns-kysten. Sotenkanalen eksisterer ikke, og Sotefjorden er «svår», men vi kommer velberget inn til Tryggø og Smøgen. Derfra innenskjærs til Uddevalla, ut til Marstrand og via Göteborg gjennom Trollhättan kanal og Väneren opp i Dalslandskanalen.

Så blir vår toer, «kanoten», som svenskene kaller den, tatt først på tømmerkjerratt over fra Stora Le til Haldensvassdraget. Fra Tistedalen til Halden må den på lastebil. Siste strekk hjem blir fra Fredrikstad. Det tar oss 8 timer.

Turen gir mersmak, men vi kommer først av sted igjen to år etter. Tredjemann er denne gang Kaare K. Rasmussen. «Vestkysten» gir oss blandet vær og vind, med tvungne opphold flere ganger. Vi er spent på det siste, åpne stykket, fra Göteborg og sørover. Heldigvis får vi fint vær helt ned til Skåne, men kommer ikke rundt Kullen. Båten må tas på lastebil til Hälsingborg. Så går det over Øresund, med ankomst til København neste dag. Turen tar som den foregående, ca. fjorten dager, men bør p.g.a. strøm- og vindforhold helst tas fra syd til nord.

15. april 1930. Festtelegram fra S. R. til København: «La brudgommen få ro» — og det får han, dette året i hjemmlige farvann. Sammen med Alf Klungseth og Sigurd Bang går ferden denne gang opp til Dalen i Telemark, så gjennom

Oversiktskart med inntegnet rute
over langturen 1927

Vråvann og Nissevann til Treungen. Derfra sendes båten pr. jernbane til Arendal, og så ror vi hjem.

Et forsøk på en Stockholmstur neste år er ikke så vellykket. Vi må først helt opp til Slagenstangen for å komme over Oslofjorden. Via Halden og Dalsland kommer vi ut i Vänern. Per Andresen, som har avløst Alf Klungseth, føler seg ikke bra. Vi tar en rask beslutning, ror til Göteborg, hvor Per prompte blir innlagt og befrikket for sin blindtarm. Göteborgs Roddforening, vår gamle kjenning, gir båten og oss husly og skaffer også en tredjemann til turen tilbake. Siste strekk blir fra Strømstad og hjem — det er heldigvis blikkstille.

Middagene har som alltid vært spennende. Etikettene blir vasket av boksene, og vi vet aldri om det vi åpner er ananas eller erter, kjøtt og flesk.

Først året etter lykkes Stockholmsprosjektet. Deltakere denne gang er Arne Paulsen og Carr Thorsen. Vi er stort sett heldige med været i Bohuslän og helt til vestsiden av Vätteren. Men den kommer vi ikke over. Vi blir liggende værfast og må til slutt hyre en fiskerbåt, som tar vår toer over. Fra kanalen kommer vi ut i Østersjøen og følger kysten til Södertälje. Så opp i Mälaren, gjennom Stockholm, hvor vi finner en passende plass å legge til, der en stentrapp fører ned til vannet fra Stadshuset. Dessverre opplever vi den forsmedelse å måtte fortrekke. Stedet er forbeholdt besøk av fremmede statsoverhoder og andre honoratiores — vi savnet også den røde løperen!

Dermed punktum for langturene.

Erling Groth

Turen til EM 1949

«Fasten seat belts. No smoking» lyser imot oss over døren til førercabinen; en søt flyvertinne kontrollerer beltene, motorer og bremses prøves og nesten uten at vi merker det løfter flyet seg fra bakken, og den over 1000 km. lange reisen til EM i roing i Amsterdam er begynt. Vi er fulle av forventninger og glede over sammen med Fana Roklubb å være uttatt til å representere Norge første gang vårt land deltar i EM.

I strålende flyvær tilbakelegges raskt den vakre tur over fjellet, og elegant lander vi på Sola, hvor vi skal over i et større fly — en 4-motors Skymaster. Noen timers ventetid på Sola benyttes til en forfriskende dukkert ved Sola Strand Hotell samt en bedre middag på flyselskapets regning. Fana-guttene er i mellomtiden ankommet til flyplassen, og gjen-synet med våre kamerater fra Nordisk i Finnland bringer humøret på topp. Vel, så er det klar for siste etappe, men først blir vi intervjuet av «Stavanger Aftenblad» og «1. mai».

I 6000 fots høyde går så ferden videre. Sandefjordsgutten Søren Skaara er fører av flyet og flyvertinnen er fra Paradis i Fana og til og med nabo av baugen Monsen. Vi har således de beste kontakter, og snart blir vi etter tur invitert inn i førerrommet, Ja, Kjos får endog lov til å ta spaken en stund, hvilket resulterer i at vi stiger 300 fot. Den 2½ time lange reisen fra Sola til Amsterdam går på denne måten like kvikt og behagelig som en vanlig kinoforestilling.

På flyplassen blir vi møtt av to «guides», som står helt til vår disposisjon under hele oppholdet. De skulle vise seg å bli av uvurderlig nytte for oss.

*Fra uttagningsheatet i Amsterdam.
Danmark leder tett fulgt av Norge.*

Hotellet vårt viser seg dessverre ikke å svare til forventningene. Et tredjeklasses artisthotell med 4 mann på et enkeltværelse, og det værste: over ½ time med trikk og buss til regattabanen. En annen sak var at hotellet lå midt i Amsterdams «glädjekvarter». Moralen blant «de norske tropper» var imidlertid god, og stormen fra de mange «Business girls» ble ridd av.

Allerede første aften reiste vi ut til den berømte Bosbaan for å se over båtene, og Fana for å prøve en tur på banen. Om denne kan jeg bare si: fantastisk. Den er gravd ut spesielt til robane, 65 meter bred og 2 meter dyp. Sykkel- og bilveier på den ene siden og en kjempestor overbygd tribune på den annen. På finaledagen var det 20,000 tilskuere, til tross for at billetten kostet 5 gylden eller nesten 10 kroner. Vi fikk egen garderobe med dusjer sammen med Jugoslavia og Uruguay. (Europamesterskapene i roing er åpne for lag fra hele verden).

I dagene som fulgte fikk vi se masse god roing. Italienerne imponerte mest, og de skulle da også bli mestere i hele 4 løp.

*Seniorfireren spei-
der mot Amsterdam*

*Bildet er tatt på
Sola flyplass*

(Foto Odd J. Enge)

Hva selve konkurransene angår kjenner vi jo resultatet, antagelig da. Jeg vil her skyte inn at vi var meget skuffet over avisenes referater fra såvel Nordisk Mesterskap i Finland som fra EM i Holland. Hvis norsk rosport skal ha håp om å få tak på de store masser av ungdommen må det fra Roforbundets side treffes effektive tiltak for å få pressen interessert.

Etter en mindre heldig første dag hadde Norge sin store dag i oppsamlingsheatene dagen etter. Fana vant suverent sitt heat etter strålende roing, og Sandefjord ble nr. 2 etter Danmark i sitt, og begge de norske lagene gikk således til finalen. Det var særlig Holland som truet vår annenplass og retten til finalen, og det patriotiske hjemmepublikum var ville av begeistring da hollenderne ledet til å begynne med og lå likt med oss til bortimot 1500 meter. Jubelen var så voldsom at den nesten overdøvet vår egen cox.

Fanas innsats i finalen, hvor de ble nr. 3 bare $\frac{1}{2}$ lengde etter vinneren Italia og en fot etter annenmann, må vel betegnes som den beste prestasjon som noensinne er ytet av

noe norsk rolag. Selv er vi godt fornøyd med vår 5. plass — 8,8 sek. etter Italia som vant.

Det var en lærerik tid. Først og fremst viste det seg at topplagene har et betydelig høyere tempo enn det som er vanlig her hjemme. Men så har de også et hardt treningsprogram. Sveitserne f. eks. hadde begynt rotreningen ved juletider.

De få norske tilskuere ved roingene greide å danne en effektiv heiagjeng sammen med svensker og dansker. I det hele tatt var det meget gledelig å se den samfølelse som hersket mellom de nordiske deltagere. Svensker, dansker og nordmenn delte både gleder og sorger.

Forøvrig ble tiden i Amsterdam benyttet til sightseeing-turer, museumsbesøk, shopping etc. Roingene ble avsluttet med et stort ball, og søndag aften var de norske roere kaptein Ranbergs gjester på hotell Doelen.

Hjemreisen gikk like fint som utreisen, 5 timer brukte vi fra Amsterdam til Oslo og 5 timer fra Oslo til Sandefjord, men så hadde vi også gamle, gode Jarlsbergsvarten i sjekene.

Odd J. Enge.

Roklubbens styrer gjennom 50 år

1917.

Form. Olaf Wegger
Kass./sek. A. Graff
Rosjef I. L. Elieson
Mat. sjef W. Klerck Bryde

1918.

Form. Olaf Wegger
Kass./sek. A. Graff
Rosjef I. L. Elieson
Mat. sjef Leif Feiligaard

1919.

Form. I. L. Elieson
Kass./sek. Bjarne Gundersen
Rosjef Johs. Dahl
Mat.sjef Einar Nilsson

1920.

Form. I. L. Elieson
V.form. Chr. Christensen
Kass./sek. Borger Iversen
Rosjef Johs. Dahl
Mat.sjef Einar Nilsson

1921

Form. I. L. Elieson
V.form. Chr. Christensen
Kass./sek. Einar A. Tollefsen
Rosjef Johs. Dahl
Mat.sjef Einar Nilsson

1922

Form. Johs. Dahl
V.form. Chr. Christensen
Kass./sek. Einar A. Tollefsen
Rosjef Botolf Brotkorp
Mat.sjef Jean B. Linaae

1923.

Form. Johs. Dahl
V.form. Chr. Christensen
Kass./sek. Einar A. Tollefsen
Rosjef Arne Hoffstad
Mat.sjef Jean B. Linaae

1924.

Form. Johs. Dahl
V.form. Chr. Christensen
Kass./sek. Arne Hoffstad
Rosjef Kåre Ekeby
Mat.sjef Harald B. Paulsen

1925.

Form. I. L. Elieson
V.form. Johs. Dahl
Kass./sek. Arne Hoffstad
Rosjef Harald B. Paulsen
Mat.sjef S. Wirgeness

1926.

Form. I. L. Elieson
V.form. Johs. Dahl
Kass./sek. D. Prebensen
Rosjef Harald B. Paulsen
Mat.sjef Chr. F. Petersen

1927.

Form. I. L. Elieson
V.form. Johs. Dahl
Kass./sek. D. Prebensen
Rosjef Erling Groth
Mat.sjef Tormod Nygaard

1928.

Form. Erling Groth
V.form. Johs. Dahl
Kass./sek. Rolf Hasle
Rosjef Arne Hoffstad
Mat.sjef Tormod Nygaard

1929.

Form. Erling Groth
V.form. D. Prebensen
Kass./sek. W. Eckhoff
Rosjef Arne Hoffstad
Mat.sjef Tormod Nygaard

1930.

Form. Arne Hoffstad
V.form. Elias Krømke
Kass./sek. Rolf Ra
Rosjef Thoralf Granerød
Mat.sjef A. K. Kristoffersen

1931.

Form. Arne Hoffstad
V.form. Erling Groth
Kass./sek. Bernt Lie
Rosjef Alf Klungseth
Mat.sjef A. K. Kristoffersen

1932.

Form. Arne Hoffstad
V.form. Erling Groth
Kass./sek. Sigurd Bang
Rosjef Alf Klungseth
Mat.sjef Chr. F. Petersen

1933.

Form. Arne Hoffstad
V.form. Erling Groth
Kass./sek. Per Gulliksen
Rosjef Alf Klungseth
Mat.sjef Chr. F. Petersen

1934.

Form. Alf Klungseth
V.form. D. Prebensen
Kass./sek. Per Gulliksen
Rosjef Chr. F. Petersen
Mat.sjef A. K. Kristoffersen

1935.

Form. Alf Klungseth
V.form. D. Prebensen
Kass./sek. Rolf Ra
Rosjef Chr. F. Petersen
Mat.sjef A. K. Kristoffersen

1936.

Form. Finn Sandberg
V.form. Alf Klungseth
Kass./sek. Birger O. Arnesen
Rosjef Per Gulliksen
Mat.sjef Hj. H. Jørgensen

1937.

Form. Per Gulliksen
V. form. Alf Klungseth
Kass./sek. Birger O. Arnesen
Rosjef Rich. Peterson
Mat.sjef Hj. H. Jørgensen

1938.

Form. Per Gulliksen
V.form. Birger O. Arnesen
Kass./sek. C. L. Verde
Rosjef Rich. M. Peterson
Mat.sjef Rolf Andersen

1939.

Form. Rich. M. Peterson
V.form. Birger O. Arnesen
Kass./sek. C. L. Verde
Rosjef I. L. Elieson
Mat.sjef Rolf Andersen

1940.

Form. Rich. M. Peterson
V.form. Birger O. Arnesen
Kass./sek. C. L. Verde
Rosjef I. L. Elieson
Mat.sjef A. K. Kristoffersen

1941.

Form. Elias Krømke
V.form. C. L. Verde
Kass./sek. J. Lubberth
Rosjef Bernt Lie
Mat.sjef Chr. Grønvold

1945.

Form. Odd J. Enge
V.form. Alf Klungseth
Kasserer J. Lubberth
Sek. Rolf Ra
Rosjef Knut Hansen
Mat.sjef A. K. Kristoffersen

1946.

Form. Odd J. Enge
V.form. Chr. F. Petersen
Kasserer Sverre Fyndall
Sek. Rolf Ra
Rosjef Knut Hansen
Mat.sjef Johnny Marthinsen
Hus-sjef Thorbjørn Eriksen

1947.

Form. Per Gulliksen
V.form. A. K. Kristoffersen
Kasserer Birger O. Arnesen
Sek. Svend M. Pettersen
Rosjef Chr. F. Petersen
Mat.sjef Johnny Marthinsen
Hus-sjef Thorbjørn Eriksen

1948.

Form. Per Gulliksen
V.form. Svend M. Pettersen
Kasserer Birger O. Arnesen
Sek. Hans Næss
Rosjef Chr. F. Petersen
Mat.sjef Roald Lind
Hus-sjef Rolf Johannessen

1949.

Form. Per Gulliksen
V.form. Chr. F. Petersen
Kasserer Ragnar Døvre
Sek. Helge Haavaldsen
Rosjef Per Holden
Mat.sjef Roald Lind
Hus-sjef Rolf Johannessen
(Langtursjef Knut Hansen)

1950.

Form. Per Gulliksen
V.form. C. L. Verde
Kasserer Ragnar Døvre
Sek. Helge Haavaldsen
Rosjef Per Holden
Mat.sjef Roald Lind
Hus-sjef Rolf Johannessen
(Langtursjef Knut Hansen)

1951.

Form. Christian Grønvold
V.form. C. L. Verde
Kasserer Grethe Hansen
Sek. Helge Haavaldsen
Rosjef Kjell Hansen
Mat.sjef Thorbjørn Eriksen
Hus-sjef Per Gulliksen
(Langtursjef Knut Hansen)

1952.

Form. Svend M. Pettersen
V.form. Helge Haavaldsen
Kasserer Øistein Børnick
Sek. Gerda Sperre
Rosjef Per Holden
Mat.sjef Willy Nilsen
Hus-sjef Einar Jørgensen
(Langtursjef Reidar Næss)

1953.

Form. Svend M. Pettersen
V.form. Knut Larsen
Kasserer Gerda Sperre
Sek. Øistein Børnick
Rosjef Rolf Johannessen
Mat.sjef Øyvind Østensen
Hus-sjef Einar Jørgensen
(Langtursjef F. Johansen)

1954.

Form. Øistein Børnick
V.form. Per Holden
Kasserer Harald Horn
Sek. Frank Johansen
Rosjef Finn Karlsen
Mat.sjef Arne Nilsen
Hus-sjef Thorbjørn Eriksen
(Langtursjef Helge Skovly)

1955.

Form. Birger O. Arnesen
V.form. Per Holden
Kasserer Øistein Børnick
Sek. Tove Mørk
Rosjef Finn Karlsen
Mat.sjef Arne Nilsen
Hus-sjef Rolf Syse

1956.

Form. Jimmy Luberth
V.form. Odd J. Enge
Kasserer Øistein Børnick
Sek. Birger O. Arnesen
Rosjef Per Holden
Mat.sjef Roald Lind
Hus-sjef Rolf Syse

1957.

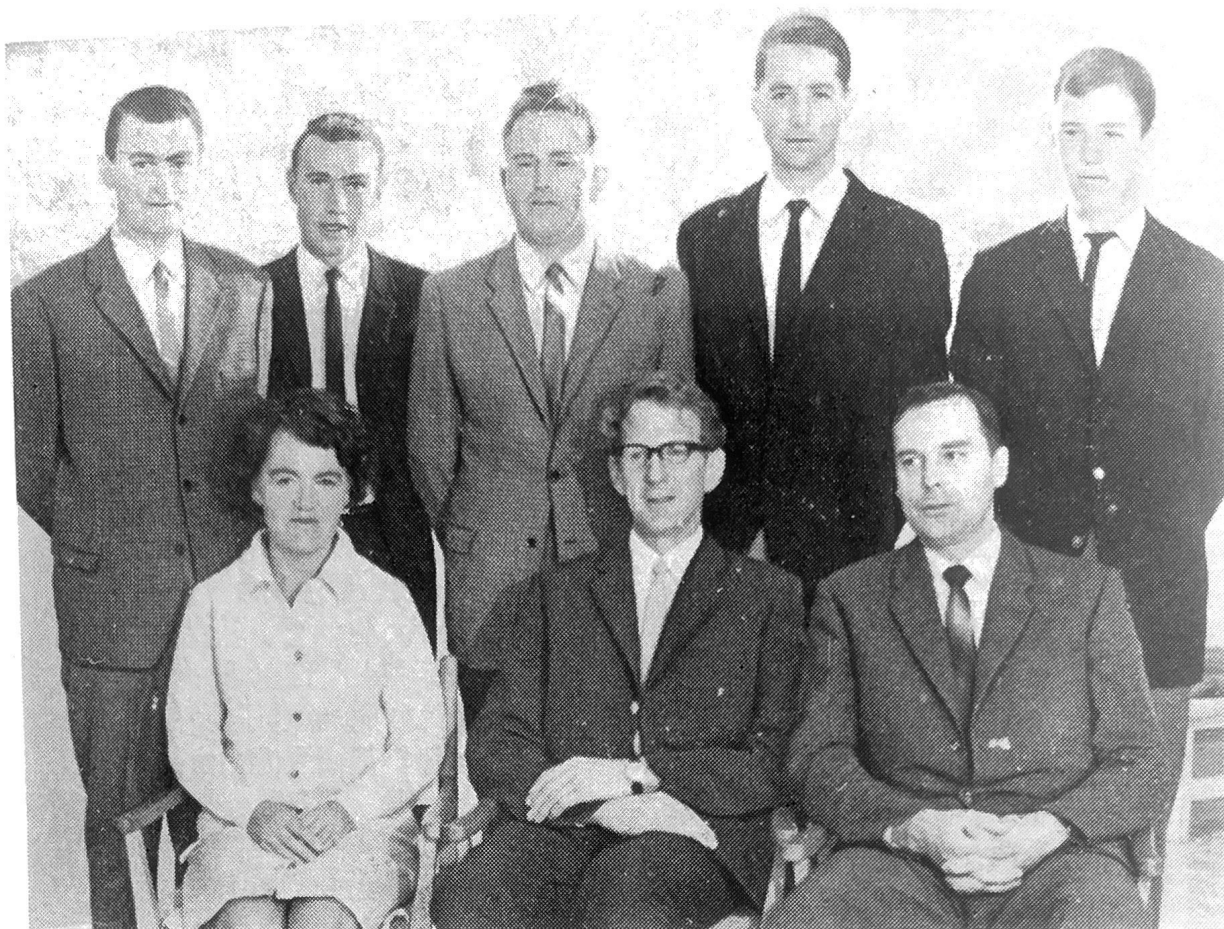
Form. Jimmy Luberth
V.form. Rolf Johannessen
Kasserer Øistein Børnick
Sek. Birger O. Arnesen
Rosjef Roald Lind
Mat.sjef Thorbjørn Eriksen
Hus-sjef Lars Solberg

1958.

Form. Jimmy Luberth
V.form. Arne Nilsen
Kasserer Øistein Børnick
Sek. Anders Kr. Andersen
Rosjef Finn Karlsen
Mat.sjef Hans Holdt
Hus-sjef Kåre Horn

1959.

Form. Roald Lind
V.form. Knut O. Larsen
Kasserer A. E. Tingstad
Sek. Øistein Børnick
Rosjef Arne Nilsen
Mat.sjef Hans Holdt

Roklubbens styre i jubileumsåret:

*Arth. Tollefsen, Trygve Nilsen, Roald Lind, Reidar Larsen, Kjell Kristoffersen,
Grete Luberth, Knut Kjos Hansen, Rolf Bergly*

1960.

Form. Roald Lind
V.form. Knut O. Larsen
Kasserer A. E. Tingstad
Sek. Anders Kr. Andersen
Rosjef Øistein Børnick
Mat.sjef Hans Holdt

1961.

Form. Roald Lind
V.form. Knut O. Larsen
Kasserer Atle Sandberg
Sek. Anders K. Andersen
Rosjef Øistein Børnick
Mat.sjef Hans Holdt

1962.

Form. Øistein Børnick
V.form. Arne Nilsen
Kasserer Thor Tholfsen
Sek. Bjørg Bjune
Rosjef Gutorm Gran jr.
Mat.sjef Hans Holdt
Hus-sjef Arthur Tollefsen

1963.

Form. Anders Kr. Andersen
V.form. Øistein Børnick
Kass./sek. Arthur Tollefsen
Rosjef Gutorm Gran jr.
Mat.sjef Rolf Bergly
Hus-sjef Øyvind Østensen

1964.

Form. Anders Kr. Andersen
V.form. Øistein Børnick
Kass./sek. Thor Kristiansen
Rosjef Per Holden
Mat.sjef Rolf Bergly
Hus-sjef Øyvind Østensen

1965.

Ekstraord. generalforsamling
Form. Knut Kjos Hansen
V.form. Øistein Børnick
Kasserer Tore Holden
Sek. Knut Larsen
Rosjef Per Holden
Mat.sjef Rolf Bergly

1965.

Form. Knut Kjos Hansen
V.form. Rolf Bergly
Kasserer Anne Gyda Nilsen
Sek. Arthur Tollefsen
Rosjef Per Holden
Mat.sjef Trygve Nilsen

1966.

Form. Knut Kjos Hansen
V.form. Rolf Bergly
Kasserer Grete Luberth
Sek. Arthur Tollefsen
Rosjef Roald Lind
Mat.sjef Trygve Nilsen
Hus-sjef Reidar Larsen
1. suppl. Kjell Kristoffersen

Firmaer som har støttet Roklubben:

Eivind Andersen & Co. A/S
Reisebyrå

Thor Hasle
Jernvareforretning

Finn Andersen A/S
Glassmagasin

Arne Henriksen
Skotøyforretning

Johs. Bjørnerud A/S
Gullsmed

Aksel Holmsen A/S

H. Carlsen
Trelastforretning

Arne G. Haakonsen
Gullsmed

Thor Dahl A/S

Iris Kafé
Reidar Thilert

Dobloug A/S

Thorleif Jacobsen
Herreekvipering

Hans Dokken & Co.

John Johnsen
Herreekvipering

Fix Fabrikker A/S

Framnæs mek. Værksted A/S

Jotun Fabrikker A/S
Odd Gleditsch

Grans Bryggeri

Fotograf Jørgensen

Per Gulliksen
Advokat

Alf Klungseth
Advokat

G. Gulseth & Co.
Ur- og optisk forretning

Hotel Kong Carl

Odd Hansen
Murmester

K. Kristoffersens Eftf.

Harald Larsen
Glassmagasin

Firmaer som har støttet Roklubben:

Trygve Lie's Eftf. A/S
Møbelfabrikk

Anders Skorge
Trelastforretning

Jean B. Linaae

Skotøyutsalget A/S

Noblikk - Sannem A/S
Moss

Service-Trykk
Jimmy Luberth

Ole Olsen
Herreekvipering

Hans Sperre
Skips- og kolonialhandel

Lauritz Pedersen
Slakterforretning

Erling Sørhaug
Trelastforretning

**Privatbanken
i Sandefjord A/S**

Sørensen Farvehandel A/S

Herman Rønning
Vulkanisering

Vera Fabrikker A/S

Sandar Sparebank

Viriks Rederi A/S

Sandefjords Blad

Jac. Wettergreen
Bokhandel

Sandefjords Maskinverksted
Karl Reinert

Widerøes Flyselskap A/S
Lettmetallavd., rep. Kåre Heimdal

Sandefjords Sparebank

Skandia Slipsfabrikk A/S

**Østlandets
Bygningsartikkelkompani A/S**

Støtt Redningsselskapet!

